

Partijprogramma van politieke partij Vrijheid

INLEIDING

We leven in een periode waarin de waarden van het humanisme en de verlichting al een tijdje in de verdrinking komen. Na de val van het ijzeren gordijn zijn de overheden in het Westen massaal de economie en het leven van de mensen gaan regelen. Het geloof nam toe dat de wereld door de mens te controleren valt. Hoewel de Sovjetunie had bewezen dat zoiets niet mogelijk is. Deze controlerende overheid gaat intussen zo ver dat wordt getracht ook het denken van de mensen te beheersen. Voorafgegaan door het politiek correct denken en woke denken de staten naar aanleiding van Covid de morele standaard aan de hele bevolking op te kunnen leggen. Wie niet gelooft in de methodes die tot het ultieme doel moeten leiden, wordt uitgesloten en verketterd.

De wereldwijde aanpak van de Covid-epidemie heeft ons heel hard met de neus gedrukt op de teloorgang van de waarden van het humanisme en de verlichting. Al eeuwen vinden we in het Westen dat de mens centraal moet staan in het maatschappelijk leven. Laten we deze Westerse waarden in herinnering brengen en koesteren terug.

Aandacht voor de menselijke waardigheid en het algehele welbevinden. De mens die respect verdient en fundamentele rechten heeft. Rechten die door niets opzij kunnen worden gezet. De mens die kritisch denkt. De mens die niet gelooft in dogma's en bijgeloof maar die zijn logisch verstand gebruikt. Het wetenschappelijk denken met een open debat, vrij onderzoek en de waarde van het experiment. De wetenschap dat de mens tot veel in staat is, maar niet alles kan weten en controleren. De scheiding tussen kerk en staat. De vrijheid als hoeksteen voor de economie en de vooruitgang. De vrijheid van het kapitalisme met een staat die de economie laat bloeien. Een democratisch politiek systeem waarin iedereen inspraak heeft, met respect voor ieders mening. Een overheid die zorgt voor de mensen die dat nodig hebben, maar voor het overige iedereen zoveel mogelijk respecteert in zijn eigenheid.

Vrijheid wil deze waarden weer helemaal in eer herstellen. Het respect voor deze waarden moet ook veel beter worden bewaakt. Wie geniet van de vrijheid en alle andere voordelen die het Westen te bieden heeft, moet ook respect opbrengen voor de waarden die ons daar gebracht hebben. Politiek correct denken en woke zijn onaanvaardbare uitwassen die de fundamentele vrijheden van denken en meningsuiting aantasten. We hebben geen honderden jaren gevochten om de kerk uit de staat te krijgen, om nu een islamisering te moeten ondergaan. Democratische besluitvorming is geen kwestie van de angst of het sentiment van de dag, maar van doortastend democratisch rationeel leiderschap. Een epidemie kan geen excuus zijn om de fundamentele rechten en vrijheden op te schorten.

Vrijheid wil dat we fier zijn op de waarden van het humanisme en de verlichting die onze samenleving gebracht hebben tot waar we voor kort stonden.

Vrijheid wil dat we deze waarden verder uitdragen, beschermen en ontwikkelen in de praktijk omdat we er zeker van zijn dan daarmee het grootste welbevinden voor alle mensen kan worden bereikt.

Vrijheid wil een overheid die klein is maar krachtig, die doet wat ze zegt, en die de problemen die er zijn eindelijk echt aanpakt.

Op die basis bouwen we ons programma.

Dit programma heeft als bedoeling de mensen te tonen van waaruit we denken, waar we belang een hechten en hoe we concrete oplossingen zoeken voor concrete problemen.

U zal zien dat Vrijheid geen extreme partij is. Bij ons vindt u geen extreemrechtse standpunten en geen communisme.

Vrijheid staat wel voor een duidelijke politiek. Een politiek met een ambitieuze lijn, want er moet echt wel een en ander veranderen. Dat we zijn gegroeid vanuit een burgerbeweging is aan ons programma goed te zien. We halen aan wat de burgers al lang aangepakt willen zien. Onze leden vinden dat de manier waarop over u en ons wordt geregeerd zo niet meer verder kan. De politieke partijen zijn helemaal uitgeleefd. Het wordt moeilijk om nog voor een partij te stemmen. Tal van onze leden stemden voordien blanco of ongeldig. Er zijn er zelfs die overwogen hebben om met lange tanden voor de communisten of voor extreemrechts te stemmen. Er was immers geen alternatief.

Wel, nu is het alternatief er! We hebben het zelf moeten maken. Het desastreuze Covid-beleid heeft ons met de neus op de feiten gedrukt. Als we het nu niet zelf doen, dan moeten we het nooit doen.

Vanaf nu heeft uw stem weer nut. Toon deze partijen waar spinnenwebben op groeien dat ze echt niet goed bezig zijn. Geef hen bij de volgende verkiezingen een duidelijke C4. Steun ons en we gaan samen iets heel erg duidelijk maken:

Wij willen Vrijheid.
Laat de mensen gerust!

Onze 12 zuilen

1. **Laat de mensen gerust.** Zoveel mogelijk. Wij willen een kleine maar daadkrachtige overheid. Respect voor de fundamentele rechten van de mensen.
2. **Schaf de pandemiewet af.** Geen pasjes of tickets meer. Geen verplichte vaccinatie. Doe terug normaal.
3. **Gedaan met politiek in achterkamertjes,** lobbyisten en politieke macht van multinationals. Bedrijven zijn niet democratisch verkozen. De contacten met de politiek verlopen via de bedrijfsorganisaties.
4. **Breng de mensen dicht bij een transparante, duidelijke politiek:** Eén president, één regering, één parlement in België en in Europa. Democratiseer de internationale instellingen. Bindende referenda op alle niveaus, zonder de mensen te overbelasten. Geen democratie = we verlaten de internationale organisatie.
5. **Migratie:** doe eindelijk wat er moet gebeuren. Consequent. Transparant. Terug is terug. Zeg de zaken zoals ze zijn.
6. **Voor een volledige scheiding tussen kerk en staat.** Geen pastoors in het beleid, en ook geen Islam. Gedaan met geld voor de godsdiensten. God kost geen geld.
7. Werknemers, zelfstandigen en arbeiders: **één statuut.**
8. **Legaliseer drugs helemaal,** hef er taksen op en zet in op preventie en begeleiding. Daardoor zal druggerelateerde criminaliteit ook verdwijnen.
9. **Maak de E.U. onafhankelijk** van de Chinezen, de Islamitische landen en landen zoals Rusland, de U.S.A., enz. op vlak van energie, grondstoffen, massaproductie en wetenschap. Steun de lokale economie, de KMO's, de landbouw en de ondernemers.
10. **Verbied censuur** op sociale media en maak de pers echt onafhankelijk.
11. **Milieu en natuur zijn een kwestie van lange termijn.** Mensen pesten tot er goede alternatieven zijn, dat gaat niet. Het doel heiligt niet de middelen.
12. **Wij hebben nood aan politici met durf.** Een alternatief voor de uitgeleefde traditionele partijen, zonder op extremen te moeten stemmen.

1. Globalisering en internationale besluitvorming.

Covid-19 heeft zowel op nationaal als op internationaal niveau aangetoond dat de maatschappelijke organisatie aan een revisie toe is. Zonder veel barrières werden verregaande beperkingen van de vrijheden en de economie opgelegd. De beslissingen werden genomen door internationale instellingen die niet onder democratische controle van de mensen staan. De samenleving werd gepolariseerd met tussenkomst van scheldende technocraten. "Experten" die belangentegenstellingen hebben met de multinationals van de vaccinatie industrie. De democratisch verkozen instellingen zoals de parlementen, bleven stil en werkloos. De nationale regeringen gingen in de pas lopen van de WHO en andere organisaties, inbegrepen de E.U. Deze organisaties zijn totaal niet democratisch georganiseerd. Het zijn bastions van diplomatie waarbij allerlei belangen spelen. In deze instellingen zit de vaccinatie industrie gewoon mee aan tafel, tot in de beslissende commissies toe. Dezelfde vaccinatie industrie die ook de "experten" in alle landen financiert. De doorslaande macht van het grootkapitaal op mondiaal niveau. Wie veel geld heeft, beïnvloedt de wereldwijde besluitvorming.

Het diplomatische gekonkel boog voor onder meer de Chinese belangen en de Chinese invloed. Communistische maatregelen werden uitgerold over de hele wereld. Landen als Zweden en Wit-Rusland die niet in de pas liepen, werden uitgelachen en weggezet als paria's. Op aansturen van internationale organisaties werd een wereldwijde censuur georganiseerd. Daardoor ontstond de indruk bij de bevolking dat het communistisch geïnspireerde "eenheidsdenken" het enige juiste denken was. Gaandeweg namen vooral in de Verenigde Staten de kritische geluiden toe. Gedreven door topuniversiteiten waar volstrekt onafhankelijke wetenschappers vrij hun kritiek konden uiten. De verstikkende coronamaatregelen werden daardoor in de V.S. op niveau van de deelstaten grotendeels afgebouwd. Het immer twijfelende Europa slaagde er alleen in een totaal niet werkende coronapas in te voeren en geld bij te drukken om de economische gevolgen van het dramatische beleid te proberen te verzachten.

Tegenover de globalisering stelt Vrijheid de consequente versterking van de democratie op alle niveaus, de transparante organisatie van de verhouding tussen besluitvorming en bedrijfsleven, en de lokale zelfvoorziening om de afhankelijkheid van andere politieke systemen en het grootkapitaal te vermijden.

Vrijheid wil de democratische controle van alle internationale instellingen versterken en waar het kan dicht bij de mensen brengen. De WHO, Unicef en de UNO zijn samen met hun collega's praatbarakken waar het achterkamertjespolitiek hoogtij viert. Hetzelfde geldt voor de E.U. die is verworden tot een permanente onderhandeling. Internationale politiek kan niet langer bestaan uit alleen maar diplomatie. Op niveau van de E.U., komt er één organisatie met een verkozen president en een parlement. Zoals op het nationale niveau.

Op wereldniveau moet er transparantie komen in de organisaties die best worden gestructureerd onder één koepel. Een koepel die wordt gedemocratiseerd en waarin in een eerste periode de lidstaten een duidelijke stem hebben.

We spreken duidelijk af wat we op welk niveau het meest efficiënt willen doen. Met een voorkeur om de beslissingen zo dicht mogelijk bij de bevolking te brengen. Op nationaal of

zelfs regionaal niveau. Daarbij wordt de inspraak van de mensen versterkt door referenda georganiseerd door de overheid of door de burgers. Op alle niveaus, op termijn ook op wereldniveau. Niet elke week uiteraard, maar geregeld moeten de mensen actief betrokken worden bij de inhoud van het bestuur.

Als een dergelijke democratische omvorming niet binnen een redelijke termijn van een paar jaar gebeurt, dan verlaat België alle organisaties die daaraan niet willen meewerken. Organisaties die beslissen over de mensen moeten democratisch zijn. Punt. Daarover wordt niet onderhandeld. Politici behoren te doen wat ze zeggen. Pleiten voor meer democratie in internationale stellingen maar gewoon verder aanmodderen is niet consequent.

Vrijheid erkent het bestaan van de economische macht, de macht van de bedrijven en het kapitaal, als een vijfde macht in de samenleving. Deze macht kiest een eigen vertegenwoordiging. Alle contacten met de regeringen en presidenten op alle niveaus verlopen via deze officiële, transparante contacten. Gedaan lobbyisten en met de politiek in de achterkamertjes.

Vrijheid wil de globale afhankelijkheid afbouwen. Zowel van multinationals als van verre landen met totaal andere politieke systemen. In het Westen horen geen communistische maatregelen of islamitische invloeden. De energievoorziening, het winnen van grondstoffen en de massaproductie moeten opnieuw in Europa gebeuren. De productie zal nog meer intensief moeten worden aangepast om door de inzet van onder andere recyclage veel meer lokaal grondstoffen te betrekken. Lokaal produceren en verdelen moet de norm worden. Onze bedrijven en ondernemers kunnen dat. Stimuleer hen en geef hen het vertrouwen om een meer lokale economie met inbegrepen massaproductie op Europees niveau, te realiseren.

Op Europees niveau ontbreken enkele grote wetenschappelijke instellingen die door de overheid worden gefinancierd. Zo mogelijk met ondersteuning van de organisaties van de bedrijven. Niet door individuele bedrijven zodat deze instellingen in volledige onafhankelijkheid kunnen werken. Daarnaast kunnen andere instellingen blijven bestaan die zich vrij kunnen financieren.

2. Democratie en Staatsstructuur

Covid-19 heeft ook op nationaal niveau aangetoond dat de maatschappelijke organisatie aan een revisie toe is. Het parlement, de bewaker van de regering, speelde zijn rol niet. De oppositie collaboreerde met de meerderheid. De besluitvorming werd overgenomen door een paar technocraten. Politiek werd nog meer dan vroeger een kwestie van onderhandelen dan van keuzes maken. Er werd zelfs onderhandeld met de virologen, hoewel het hun taak was om advies te verlenen. Niet meer dan dat. Wij willen geen regering van technocraten.

In een land als België is zeer duidelijk te zien hoe het politiek huis helemaal uitgeleefd is geraakt door deze onderhandelingscultuur. Het parlement is zijn slagkracht volledig kwijt. Zelfs de premier wordt ervan verdacht door zijn rechterhand om de man met de minste macht in het land te zijn. De tientallen ministers en honderden parlementsleden maken het geheel tot een onwerkbaar farce. Elk ambitieus staatsmanschap wordt in de kiem gesmoord door bevoegdheidsverdelingen, regeltjes alhier en alginder, belangen aldaar. De

ontvoogding en de verbetering van de mens, met inbegrip van zijn omgeving, wordt verdrongen in een overloos proces van besluitvorming. De politiek weet niet (meer) hoe om te gaan in dit keurslijf met een crisis. Het beleid wordt dan een paniekerige kakofonie met als resultaat dat niet één maatregel zijn doelstelling heeft bereikt.

Al deze onevenwichten zorgen ervoor dat de mensen niet meer belangrijk zijn. Ze zijn verworden tot een stukje kiesvee dat om de paar jaar een campagne moet ondergaan, en dan op verbazing onthaald wordt als er meer en meer "protest" wordt gestemd. Elk cijfer na de komma telt. Politieke partijen spreken zichzelf schaamteloos tegen. Omwille van het gespin worden klinkklare leugens verteld, zonder blos op de wangen.

Intussen denkt een deel van de economische macht, die dat spel niet meer kan aanzien, dat het beter is om heel het politiek bedrijf buiten te gooien. Om de politiek te vervangen door technocraten, bij voorkeur door de industrie geleverd, die het eens gaan zeggen hoe het moet. De mensen worden dan nog minder belangrijk. Van ontvoogding is geen sprake meer. De mens wordt een nummer in een systeem dat denkt alles te kunnen controleren. Het mechanistische wereldbeeld dat over de mensen wordt uitgestort.

Bij al dien is vergeten dat de mens centraal behoort te staan. De vrije mens die mag rekenen op een overheid om in de eerste plaats zijn vrijheid te bewaken in de plaats van te beknotten. De mens die als het ongewild misgaat, niet de zweep op zijn rug moet krijgen, maar moet kunnen rekenen op de zorgende en ondersteunende staat, die hem terug op weg helpt. De mens die erop mag rekenen dat er op alle bestuursniveaus gedaan wordt wat er moet worden gedaan. Niet meer dan dat. Maar ook niet minder. De mens die niet het voorwerp mag zijn van globalistische machtsspelletjes of globalistische economische belangen. In dat licht moeten de mensen zelf veel meer bij het besluitvormingsproces worden betrokken. Als het kan zo direct mogelijk.

In het kader van de globale ontwikkelingen zijn de nationale staat en het nationalisme voorbijgestreefd. Supranationale instellingen met een beter georganiseerde democratie gaan blijvend de macht van de nationale staten uithollen. Nationalisme is niet meer dan een individueel romantisch gevoel geworden. Voor de indeling van de overheden, de voorziening van verschillende niveaus, geldt enkel de efficiëntie. Of we daarbij samenwerken of één natie vormen met Nederlanders, Engelsen, Luxemburgers, Duitsers of Fransen, het is op zich van minder belang. Als we er maar in slagen om een efficiënte en goede overheid te maken waarbij alle mensen een meerwaarde kunnen vinden. Uitgaand van het principe de beslissingen zo dicht mogelijk bij de mensen te leggen. Basisdemocratie.

Vrijheid wil de Belgische parlementen beperken tot één parlement met een gemengd meerderheidsstelsel. Dat parlement moet oog hebben voor de belangen van iedereen en niet alleen voor het strikte eigenbelang. Het parlement kan gerust meerdere afdelingen hebben, waarbij de parlementsleden ook zetelen in deze afdelingen. Meteen wordt ook de wildgroei van meer dan 400 parlementsleden in België aangepakt. Om de slagkracht van de parlementsleden en de regering te versterken is het van belang versnippering te vermijden. Daarom dient het parlement te worden verkozen voor de helft met een meerderheidskiesstelsel in verschillende kiesarrondissementen en voor de andere helft met één lijst in de volledige kieskring. Door deze combinatie krijgen de partijen die een grotere aanhang hebben meer slagkracht om een meerderheid te vormen. Partijen die een slecht beleid voeren kunnen sterker worden afgestraft. Door de andere helft in één kieskring te verkiezen wordt het voor de politici belangrijk om in ieders belang te denken. Kleine partijen zullen een kans hebben om in het parlement ook een stem te laten horen. De kiesdrempel

kan in een dergelijk systeem worden afgeschaft. Ook de lijststem kan worden afgeschaft. De mensen kiezen voor politici. Dat gaat de macht van de parlementairen ten goede komen.

Vrijheid vindt dat één regering voor het hele land kan volstaan. Een regering die oog moet hebben voor iedereen. Wat niet verhindert dat er in de regering meerdere afdelingen kunnen zijn en dat ministers aan meerdere van deze afdelingen lid kunnen zijn. Zo kunnen er ministers zijn die voor Vlaamse aangelegenheden bevoegd zijn, maar tegelijkertijd ook nationale bevoegdheden hebben. Meteen kan het aantal ministers ook worden beperkt.

Vrijheid wil dat de Premier – of noem hem President – rechtstreeks wordt verkozen. De President kan de echte politieke leider zijn en niet meer de “dweil” van de regering. Met alle sympathie voor de actuele koning en de koningin en hun kinderen, maar deze instelling is niet meer van deze tijd. Niemand in de samenleving krijgt een maatschappelijke positie op grond van het geboorterecht. Op termijn moet de koning vervangen worden door een rechtstreeks verkozen president die de rol van eerste minister kan overnemen.

Vrijheid durft échte democratische referenda aan. Op initiatief van de overheid of op initiatief van een voldoende aantal burgers. Het bindend referendum is een vorm van directe democratie die de mensen dichterbij het beleid brengt. Zeker met de toepassing van de huidige technologie is het mogelijk om geregeld referenda te organiseren. Niet te frequent want dan haken de mensen af. Zo dient een regeerprogramma dat werd onderhandeld tussen de meerderheidspartijen aan een referendum te worden onderworpen. Te vaak sluit een dergelijk programma niet aan bij de partijen waarvoor de kiezer heeft gekozen. Door het regeerprogramma aan een referendum te onderwerpen krijgt de kiezer ook inhoudelijk een belangrijke inspraak in het beleid. Dergelijke referenda moeten mogelijk zijn op alle beleidsniveaus.

Vrijheid erkent de economische macht van de bedrijven als een vijfde macht, en wil dat ook geformaliseerd zien. Lobbyisten, overleg, achterkamertjespolitiek, de macht van het geld ... Het zijn allemaal elementen die in de realiteit een impact hebben op het beleid. Het heeft geen zin deze realiteit te ontkennen, en al evenmin te trachten om deze economische macht te ontmantelen. Dat is totaal niet realistisch. Het is wel realistisch om deze macht te erkennen en in te schakelen in de balans tussen de machten. De economische macht beschouwen we aldus als de vijfde macht in de samenleving die op de besluitvorming weegt. Om deze macht te structureren moeten de bedrijven en financiële groepen, zich organiseren in verenigingen. De contacten tussen de overheid en economische macht verlopen enkel via deze organisaties. Transparant, officieel en duidelijk. Tussen de machten moeten Chinese muren staan. Geen achterkamertjes meer. Geen informeel overleg. En geen lobbyisten.

Vrijheid vindt het zelfbeschikkingsrecht en de ontvoogding van de Waalse vrienden belangrijk. Na 50 jaar moet het duidelijk worden dat zij niet de zwakke partij zijn en een infuus nodig hebben. Laat ons samen op korte termijn duidelijke doelstellingen maken die de transfers beëindigen. Zodat de Walen fier in staat kunnen zijn om op eigen benen te staan. Of we dan verder gaan met de Nederlanders, de Walen, de Luxemburgers, of wie ook, dat hangt volledig af van de vraag hoe een optimaal effectief en efficiënt beleid kan worden gevoerd.

3. Justitie

Dat justitie moet moderniseren is een open deur intrappen. Al jarenlang wordt daarover gesproken. Het is dus niet moeilijk om een hele reeks concrete voorstellen te formuleren die dat beogen. Deze voorstellen moeten toelaten om ook op justitie geld te besparen. Bij deze reorganisatie moet de efficiëntie centraal staan. Procedures mogen niet langer aanslepen dan enkele maanden. In belangrijke, dringende gevallen moet er snel een definitief oordeel kunnen worden gevormd.

Daarnaast verdient de positie van het slachtoffer in het strafproces meer aandacht. Te veel vallen slachtoffers uit de financiële boot omdat de hele procedure gericht is op de sanctionering van de dader. Het strafarsenaal werd de voorbije jaren behoorlijk uitgebreid met de mogelijkheid voor alternatieve straffen. Daaraan zijn nog een aantal bijkomende mogelijkheden toe te voegen. De strafuitvoering laat nog te wensen over. Vooral op vlak van plaatsen voor jeugdige criminelen is er een probleem.

Vrijheid vindt dat de rechtspraak over het overheidshandelen moet gebeuren in de rechtbanken van eerste aanleg in plaats van in de raad van state. In deze rechtbanken kunnen alle zaken in eerste aanleg worden gecentraliseerd. Ook de commerciële zaken en de arbeidszaken. Binnen de rechtbank is het beslist mogelijk te werken met gespecialiseerde kamers. Ook op het niveau van het Hof van Beroep en het Arbeidshof kan er worden geïntegreerd. Zo wordt voor alle procedures één structuur voorzien. In dringende gevallen is er het kortgeding, en moeten rechters ook prioritaire korte vaststellingen kunnen doen.

Vrijheid wil een echte aanpak van de jeugdcriminaliteit. Voor jongeren die ontsporen moet een school worden gebouwd die hen van nul een opvoeding geeft en hen voorbereidt op een professioneel leven met voldoende zingeving. Een opbouwende school die structuur biedt en waar ze alles wat ze nodig hebben moeten verdienen. Een school die hen ook in aanraking brengt met warmte en hen leert wat liefde is. Voor kinderen is zowel structuur als geborgenheid cruciaal. Hieraan mag best wat geld worden besteed, want het bespaart op termijn ook geld bij politie en justitie, en zorgt voor een betere beveiliging van de samenleving. Maar bovenal is het moreel niet aanvaardbaar kinderen die ontsporen niet intens te begeleiden. We moeten evolueren naar een situatie waarbij er noot meer wordt gemeld dat er geen plaats is voor de opvang en heropvoeding van een jeugdige crimineel.

Vrijheid wil meer slagkracht voor de rechters bij de bestraffing. Alternatieve straffen kunnen fijner worden geïndividualiseerd. Ieder mens ervaart een straf anders. Jonge agressieve patsers moeten bijvoorbeeld een fitnessverbod kunnen krijgen. Het verlies van de Belgische nationaliteit en de terugzending naar het land van oorsprong moet als straf kunnen worden voorzien. Zelfs tijdelijk voor lichtere vergrijpen. Dwangarbeid moet kunnen door te gaan werken met de afgifte van het deel van het loon. In het gewoon nationaal strafrecht is er geen plaats voor lijfstraffen of de doodstraf. Zelfs de gevangenis moet waar het kan zoveel mogelijk worden vermeden. Wat zeker niet inhoudt dat de straffen licht moeten zijn. Individuele bestraffing mag behoorlijk hard zijn. De symbolische veroordeling tot de bedelstaf bijvoorbeeld, het verplicht leven met een beperkt inkomen voor financiële criminelen.

Vrijheid vindt dat het slachtoffer nog meer centraal moet staan in het strafproces. De rechter moet de mogelijkheid krijgen om voor de uitspraak over de strafmaat, de dader op te leggen de slachtoffers te vergoeden en daartoe de zaak uit te stellen. Het slachtofferfonds kan worden uitgebreid tot alle misdrijven, ook de financiële misdrijven.

Vrijheid voorziet allerlei maatregelen om de efficiëntie in de algemene organisatie van de rechtbanken te verhogen. Het gros van de taken van de griffie kan worden vervangen door elektronische handelingen. De rechtbanken kunnen hun organisatie opsplitsen in een afdeling voor eenvoudige, snelle procedures, en een afdeling voor meer complexe zaken. Goede rechters zijn niet noodzakelijk goede managers. De professionele carrière in de magistratuur moet worden afgesplitst van de managementcarrière. Vonnissen in ingewikkelde zaken kunnen in voorlezing aan de partijen worden toegezonden, waarna de partijen kunnen bemiddelen om tot een akkoord te komen. De griffiers moeten niet op alle zittingen aanwezig zijn. De rolrechten kunnen voor zaken met een groot financieel belang bepaald worden op basis van dit bedrag en opnieuw worden betaald bij de aanvang van een zaak.

Het parket kan worden geïntegreerd in de politiediensten. De procureurs kunnen vanuit die functie perfect ook vorderingen instellen. Het parket moet ook kunnen onderhandelen over alle straffen, inbegrepen de gevangenisstraffen. Strafdossiers moeten overal elektronisch zijn. Verhoren worden gefilmd en de film aan het dossier toegevoegd. Het P.V. is enkel een korte samenvatting van de essentiële punten van het verhoor. Dat vermindert de werklast bij de politie aanzienlijk. De rechtbanken kunnen voor mensen in voorhechtenis zetelen in de gevangnissen. Er is dus veel mogelijk bij justitie.

Vrijheid zonder goede wetgeving is in goede rechtspraak een probleem. Er zal van overheidswege een dienst moeten worden opgericht die constant onderzoekt of wetten nog up-to-date zijn, efficiënt en doelmatig. Als dat niet het geval is, dan moeten ze worden gewijzigd of bij voorkeur afgeschaft waar het kan. De overheid moet zich niet verplicht voelen om alles te regelen.

Vrijheid vraagt de volledige depenalisering van drugs. Het drugbeleid wordt gekenmerkt door een inconsequentie en gebrek aan rationaliteit. Druggebruik blijft in de strafwet behouden, maar een beperkt bezit wordt getolereerd. De productie blijft strafbaar, maar een beperkte hoeveelheid zelf produceren wordt getolereerd. Mensen mogen drugs op zak hebben, maar de productie en de verkoop ervan is verboden en wordt vervolgd. De strijd tegen de drughandel is al lang verloren en zal nooit worden gewonnen. Drugs zullen altijd bestaan en een behoorlijk aantal mensen maakt er ook gebruik van. We moeten leren leven met drugs zoals we moeten leven met een virus. De hulpverlening aan mensen die verslaafd zijn kan niet voldoende tot hen doordringen omdat er wordt gebotst op de illegaliteit van de producten. Zeker voor preventie is het onmogelijk om consequent en transparant te werken. Een half verbod op het gebruik van drugs bemoeilijkt de strijd en de ondersteuning van de verslaafde om een weg naar buiten te vinden. Tezelfdertijd gaat de drugmarkt gepaard met vele andere vormen van zelfs zware criminaliteit die door legalisatie kan vermeden worden. Ter ontlasting van de gevangnissen en het hele justitieel apparaat. Het is niet langer zinvol om de schijn hoog te houden. Legaliseer alle drugs. Officialiseer de drughandel, controleer deze handel in het normaal economisch verkeer. Zorg voor kwaliteitscontrole ook. Gebruik de meeropbrengst in de belastingen voor massieve en gerichte ondersteuning van verslaafden en preventie. Op een transparante en open manier. Dat is de juiste richting die wel kans op slagen heeft.

4. Pers en media

De pers heeft als vierde macht op aansturen van de WHO en andere internationale organisaties een belangrijke rol gespeeld in het creëren van het eenheidsdenken rond de maatregelen. Wat aanleiding gaf tot een verregaande censuur en polarisatie in de samenleving. De strategie om van tegenstanders van de maatregelen gekken of gevaarlijke individuen te maken, werkt maatschappelijk ontwrichtend. Ook de sociale media hebben zich ingeschakeld in de indoctrinatie van het eenheidsdenken. Censuur alom. Mensen worden voor de meest absurde redenen geschrapt of geschorst. Er is geen ruimte meer voor debat. Het fenomeen van de "fact checking" heeft de maatschappelijke disruptie nog groter gemaakt. Immers wil men zich daarmee een aureool van profetische onfeilbaarheid aanmeten. Terwijl de mensen zien dat na een tijd deze analyses onjuist blijken te zijn. Met veel pretentie worden zelfs gereputeerde professoren weggezet als ordinaire leugenaars. Dit beleid van censuur en de media die zich in dit beleid heeft ingeschreven, gingen zo ver dat ook wetenschappelijke publicaties werden geweerd. Dat allemaal om te vermijden dat er meer doden zouden vallen. Maar het resultaat is dat er toch een aanzienlijke hoeveelheid doden en collaterale doden zijn gevallen. In dat débaclé heeft de pers een belangrijke rol gespeeld, of beter niet gespeeld: die van vierde controlerende macht. De pers heeft het totaal laten afweten waar kritiek op het beleid mensenlevens had kunnen redden.

Ook los van en voor Covid is en was er in de pers een ontsporing door het politiek correct denken en woke. Het respect voor de mening van een ander is er niet meer. Het fundament van de vrije meningsuiting is in gevaar. Voor een "hogere doel" wordt het mogelijk geacht om mensen uit te sluiten en vormen van apartheid in te voeren.

Vrijheid wil een Censuurverbod op sociale media. De sociale media moeten weer worden wat ze waren. Een vrijhaven van meningen. Slechts begrensd door het strafrecht. Wie met een vals profiel probeert de wereld moedwillig verkeerde informatie te doen slikken, pleegt valsheid in geschriften en hoort in de gevangenis thuis. Er is trouwens geen enkele reden denkbaar waarom mensen een fake profiel moeten hebben op sociale media. Deze accounts moeten worden verbonden met een reële identiteit. Wie zich publiek wil uiten moet ook de moed hebben om te zeggen wie hij is. Bedreigingen zijn strafbaar, en ook dat hoort niet op sociale media. Buiten het strafrecht moet echter alle censuur verboden worden. Gedaan met de factcheckers. De zoektocht naar de werkelijkheid hoort de wetenschap toe, die mag twijfelen.

Vrijheid vindt dat het de taak is van de overheid om het pluralisme te waarborgen. Niet om het eenheidsdenken in te voeren. Het proberen beïnvloeden van de bevolking met psychologische trucs, vormen van chantage en leugens behoren niet tot wat een correcte, ethisch hoogstaande overheid kan doen.

Vrijheid zegt: Laat de mensen gerust en laat ook de journalisten gerust. Het kan deontologisch niet dat politici tussenkomen bij journalisten om publicaties te beïnvloeden. Tussen de uitvoerende macht en de vierde macht dienen "Chinese muren" te staan. Zorgen voor een ontslag of dreigen met een ontslag van een journalist is al helemaal verkeerd. Journalisten moeten in alle onafhankelijkheid hun werk kunnen doen.

Vrijheid wil de VRT privatiseren behalve een pluralistisch nieuwskanaal ingericht door de overheid maar helemaal onafhankelijk. Het pluralisme in de samenleving wordt niet verzekerd door spelprogramma's, films en entertainment. De pluralistische opdracht van de VRT moet worden herhaald en versterkt. Journalisten die denken dat ze activisten zijn, vallen uit hun rol en hebben geen plaats in een nieuwzender die het pluralisme moet verzekeren. De VRT moet intern zorgen dat er een juiste bedrijfscultuur komt die dat verzekert.

Er dient bij de VRT een grote doorlichting te worden georganiseerd over de manier waarop werd bericht tijdens de Covid-episode en wat de achtergronden waren voor de beslissingen om het pluralisme te doorbreken en het eenheids-denken door te voeren.

Vrijheid vindt dat de private pers geen banden kan hebben met andere industrieën. Ook niet op aandeelhoudersniveau. De pers is de vierde macht en heeft een maatschappelijk belang. Elke macht in het staatsbestel heeft zijn rol onafhankelijk te spelen, en moet dat ook aldus doen. Mediabedrijven en hun aandeelhouders mogen alleen maar bedrijvig zijn in de media. Deze regel zal internationaal moeten worden opgelegd, minstens op Europees niveau.

5. Fundamentele rechten en vrijheden

Waar de voorbije jaren de fundamentele mensenrechten voor bepaalde "hogere doelen" makkelijker opzij werden gezet, heeft die beweging een apotheose bereikt bij bestrijding van Covid. Het parlement heeft zijn rol niet gespeeld en ook de rechterlijke macht heeft nagelaten de mensen in bescherming te nemen. Het "gouvernement des experts" heeft fundamentele rechten en vrijheden opzijgezet en niemand heeft dat verhinderd. Aan de top van de schendingen van de mensenrechten staat de totale apathie als het gaat om de collaterale doden. Een dergelijke beperking van de mensenrechten moet in de toekomst in alle omstandigheden moeten worden vermeden. Zelfs een epidemie is niet van aard om de fundamentele rechten van de mensen te ontnemen. Zeker niet om een illusie na te streven, met name de gedachte dat we erin kunnen slagen om een virus te controleren.

Vrijheid wil een strafrechtelijk onderzoek naar alle collaterale doden en alle mensen die lichamelijke schade hebben geleden door de maatregelen. Met inbegrip van de schade door bijwerkingen van de vaccins. De minister van justitie moet zijn positief injunctierecht gebruiken om dat onderzoek te vragen. Daarbij dient te worden nagegaan wat er precies is gebeurd, welke keuzes werden gemaakt, en in welke mate deze keuze werden gemaakt in overeenstemming met het actueel strafrecht.

Vrijheid vraagt de onmiddellijke opheffing van de pandemiewet. Deze wet is een gedrocht. De bepaling van de noodsituatie laat te veel ruimte. Deze wet geeft te veel macht aan de regering. De in de wet voorziene maatregelen hebben niet gewerkt. Bovendien is het verre van vaststaand dat zij bij een nieuwe zware ziekte zouden werken omdat we niet eens weten welke ziekte te verwachten is. De wet voorziet er niet in dat eerst de gewone gezondheidszorg met inbegrip van de huisartsen, moet worden ingeschakeld om een ziekte te bestrijden. Er zijn te weinig garanties dat als er maatregelen genomen worden, de maatregelen worden gekozen die het minst de fundamentele rechten van de mensen beperken. Kortom, deze wet moet helemaal worden afgeschaft.

De bescherming van de bevolking tegen een epidemie moet in eerste plaats gebeuren door de zorg daarop voor te bereiden. Door te voorzien in flexibele uitbouw en in de inzet op een efficiënte manier van de huisartsen in de eerste lijn. Niet door hen allerlei administratie op te leggen. In tweede instantie moet de bevolking worden op een ondersteunende manier ingelicht worden wat er kan gebeuren om zich te beschermen. Het is voor niets nodig om de mensen harde maatregelen op te nemen. Virussen hebben daar geen boodschap aan. Consequente, correcte informatie zonder strategische spelletjes zullen de mensen veel meer

overtuigen om als dat nodig zou zijn te doen wat nodig is voor hun eigen bescherming. Zeg de mensen openlijk waar het op staat. Iedereen heeft in geval van een ziekte recht te worden geïnformeerd over wat er gaande is. Ook als er negatieve feiten te melden zijn zoals de bijwerkingen van vaccins. De mensen zijn heus volwassen genoeg om te begrijpen wat dat betekent en voor zichzelf keuzes te maken.

Als de politiek het ooit nog zou aandurven om de fundamentele rechten en vrijheden van de mensen te beperken, dan moet maximum na één jaar vanaf de eerste dag waarop dit gebeurt, de kamers worden ontbonden en dienen de politici zich te onderwerpen aan verkiezingen. Dat zal de politici en de oppositie alert houden.

Vrijheid wil een grondwettelijk verankerd verbod op collaterale fysieke schade. Als door feitelijke omstandigheden in individuele gevallen er noodzakelijk moet worden gekozen tussen het leven van personen dan kan de levensverwachting het enige criterium zijn om deze keuze te bepalen.

Vrijheid vraagt een grondige hervorming van het Grondwettelijk Hof. Dat Hof moet de bevoegdheid krijgen om de wetten te toetsen aan de Grondwet en aan Internationale Verdragen, waaronder de verdragen waarin de fundamentele rechten en vrijheden zijn georganiseerd. Het hof moet zo worden georganiseerd dat de uitspraken ervan vallen binnen een termijn van één maand nadat de zaak bij het Hof wordt aanhangig gemaakt. Een procedure waarin een wet wordt aangevochten is een ernstige zaak en die moet vooruitgaan. Elke politieke invloed in het Grondwettelijk Hof moet worden uitgesloten. Alle raadsheren in het Hof moeten beroepsrechters zijn. De scheiding van de machten moet helemaal doorgevoerd worden bij dit Hof. Het Hof moet in staat worden gebracht om op een termijn van maximaal één week wetten te schorsen als er op het eerste gezicht gronden zijn om aan te nemen dat er schendingen zijn van fundamentele rechten en vrijheden.

Vrijheid wil meer slagkracht tegen misdaden tegen de mensheid. Elke burger moet de mogelijkheid krijgen om een klacht neer te leggen met burgerlijke partijstelling bij de onderzoeksrechter in geval van misdaden tegen de mensheid op het Belgisch grondgebied. Zowel op nationaal als op internationaal niveau moet een misdrijf worden toegevoegd aan de misdaden tegen de mensheid. Met name de misdaad om op systematische wijze fundamentele rechten en vrijheden van de mensen te beperken. Het uitvoeren van een experiment met de bevolking in vreedstijd moet in een brede definitie ook worden opgenomen in het Statuut van Rome als één van de misdaden vervolgbaar voor het internationaal strafhof. Misdaden tegen de mensheid moeten ook worden berecht door een internationaal strafhof op initiatief van de mensen, niet alleen van de aanklager.

6. Economie

Economische groei is een voorwaarde voor de ontwikkeling, de ontvoogding en het welbevinden van de mensen. Het opleggen van consuminderen leidt tot verarming en minder welbevinden. De economische groei is slechts één van de factoren die bijdragen tot het welbevinden van de mensen en tot de ontwikkeling van de samenleving. Geluk, gezondheid, ontvoogding, persoonlijke en collectieve ontwikkeling, psychisch welbehagen en andere factoren dienen bij een beleid evenzeer in rekening te worden gebracht. Het is de mens die centraal moet staan, in al zijn aspecten.

De overheid komt zo weinig mogelijk tussen in de economie. De overheid bepaalt het economisch speelveld en waakt erover dat er zo weinig mogelijk beperkingen en regels bestaan. Bestaande regels die overbodig zijn of eenvoudiger kunnen, worden afgeschaft of bijgestuurd. Administratieve formaliteiten worden zoveel als mogelijk beperkt. Het bestaan van concurrentie is een essentiële zelfregulerende factor in de economie. Het verwerven van dominante posities in de markt door overnames en fusies dient aan strengere regels te worden onderworpen tot op aandeelhoudersniveau en tot op het niveau van de economisch begunstigden.

De overheid richt haar beleid op innovatie. Bedrijven die innovatief zijn kunnen van overheidswege voordelen krijgen. Het aantrekken van bedrijven gebeurt niet alleen op basis van werkgelegenheid, maar ook omwille van het innovatief karakter van het bedrijf, en de bijdrage die de bedrijven kunnen leveren aan het algemeen welbevinden van de mensen. De overheid participeert niet in mature bedrijven zoals de Post, de NMBS, De Lijn en Proximus. Deze bedrijven worden op een zo kort mogelijke termijn allemaal verkocht aan de privésector. De overheid zet werven op die maatschappelijk belangrijk en innovatief zijn en waarin de privésector niet of niet alleen wil investeren. Deze werven worden zodra zij tot maturiteit zijn gekomen omgezet in bedrijven die aan de privésector worden verkocht.

In een globalistische wereld is de lokale zelfredzaamheid belangrijk. De economische afhankelijkheid kan aanleiding geven tot politieke afhankelijkheid, wat te vermijden is. Deze zelfredzaamheid situeert zich zowel op het niveau van Europa, als op het niveau van de lokale economieën. Zelfredzaamheid realiseert zich door het lokaal betrekken van grondstoffen en energie, de verbetering van recyclageprocessen, de focus op duurzaamheid en energie-efficiency, het realiseren op Europees niveau van massaproductie met gebruik van robotica en de optimalisatie en innovatie van lokale en Europese transportsystemen. De kleine ondernemingen vormen een belangrijk onderdeel van onze economie en zorgen voor welbevinden bij de mensen. Door hun kleinschaligheid is er een grote betrokkenheid van alle stakeholders bij deze bedrijven. Een goed beleid heeft veel aandacht voor KMO's en geeft deze KMO's voordelen om zich te ontwikkelen.

De internationale handel is in belangrijke mate gebaseerd op het concurrentievoordeel dat wordt gecreëerd door in te boeten op het menselijk welbevinden. Sociale dumping, kinderarbeid, uitbuiting, slechte werkvoorwaarden, aantasting van het leefmilieu en totalitarisme laten toe om tegen lagere prijzen goederen en diensten in de markt te zetten. Een beleid waar de mens centraal staat houdt ook rekening met hoe de mens wordt behandeld aan de andere kant van de wereld. Bij de uitwerking van heffingen voor producten en diensten die binnenkomen in de Europese markt, dient rekening te worden gehouden met deze factoren. Landen die beter scoren op vlak van het welbevinden van de mensen, en bedrijven die beter scoren op dat vlak, moeten voordeel kunnen doen.

Vrijheid wil het cash geld opnieuw in ere herstellen. De anti-witwaswetgeving die wereldwijd werd ingevoerd na 9/11 is zijn impact op het internationaal terrorisme helemaal kwijt. Intussen hebben we IS gekend, en hebben de Taliban een heel land veroverd. De witwaswetgeving heeft verstrekkende gevolgen voor de brede bevolking waarvoor deze wetgeving niet was bedoeld. Banken zijn onderworpen aan allerlei regels die geregeld tot absurde situaties aanleiding geven. Echt geld, cash, mag enkel worden gebruikt tot 3.000,00 euro. Dat is niet houdbaar. Op termijn dreigen er nieuwe vormen van ruilhandel te ontstaan die de zaken nog moeilijker maken. Daarom wil Vrijheid de herwaardering van het cash geld als een volwaardige gebruiksvriendelijke ruileenheid. Alle transacties zonder limiet moeten kunnen in cash geld.

Vrijheid vindt dat op korte termijn op Europees niveau initiatieven moeten worden genomen die verzekeren dat de massaproductie terug naar Europa komt. Desnoods met publiek - private samenwerking in eerste instantie. Daarvoor zijn investeringen nodig in de ontwikkeling van robotica en het zoveel mogelijk automatiseren van deze productie.

Voor Vrijheid moet de gehele overheid worden gericht op innovatie. Innovatieve projecten die door de overheid worden gesteund krijgen van overheidswege een manager mee. De hele reeks van formaliteiten waaraan deze bedrijven worden onderworpen, wordt grotendeels afgeschaft. De manager krijgt de opdracht om mee te werken aan het project en van binnenuit het project mee te volgen om tot resultaten te leiden. Er worden maatschappelijk strategische "werven" opgezet voor innovatieve bedrijven waarvoor in de private sector geen geld wordt gevonden. Indien mogelijk wel in samenwerking met de private sector. Deze werven worden gesteund door de inzet van werkzoekenden. Het is de bedoeling om deze innovatieve werven zo spoedig mogelijk tot maturiteit te brengen en dan aan de private sector te verkopen.

De bescherming van uitvindingen is van strategisch belang. Inbreuken op bestaande patenten wordt strafbaar gesteld zodat van overheidswege kan worden geholpen bij de bescherming van het patent. Daartegenover staat wel dat de bedrijven die een patent aanvragen een meer doorgedreven bewijsvoering van nieuwheid moeten aanleveren om te vermijden dat patenten worden verstrekt voor technieken die geen uitvinding uitmaken. Wie een patent aanvraagt wordt ook verplicht om er gebruik van te maken. Patenten die niet worden gecommmercialiseerd binnen een termijn van 3 jaar verliezen hun bescherming. Op die manier wordt vermeden dat patenten niet worden gebruikt en in de la van de bedrijven blijven liggen.

Vrijheid ondersteunt sterk het vrij ondernemerschap. Kleine bedrijven sluiten goed aan bij het welbevinden van de mensen. Voor KMO's worden fiscale gunstregimes voorzien. Wie een kleine bedrijvigheid opzet moet daarvoor beloond worden.

Alle participaties van de overheid in mature bedrijven worden verkocht aan de private sector. Inbegrepen de Post en het openbaar vervoer. Het behoud van deze bedrijven in overheidshanden verhindert de innovatie in hun sectoren en de normale concurrentie. De overheid zorgt ervoor dat de private sector de nodige ruimte krijgt om met deze bedrijven op een innovatieve manier om te gaan door onder meer de openstelling van ruimte, infrastructuur en de aanpassing van regelgeving die innovatie mogelijk maakt.

Vrijheid wil een beleid waar de mens centraal staat. Om deze holistische benadering van het beleid mogelijk te maken wil Vrijheid een instelling in het leven roepen waarbij alle beleidsmakers advies kunnen inwinnen over de te verwachten effecten van het beleid op het totale welbevinden van de mensen. Deze instelling zal indicatoren ontwikkelen die voortdurend kunnen worden aangepast aan de evolutie en de verwachtingen voor de toekomst. Een instelling die met open ogen uitkijkt naar de effecten van beleidsbeslissingen.

7. Fiscaliteit

Belastingen dienen om de uitvoering van de beperkte overheidsfuncties te kunnen betalen. Het is absoluut niet nodig daar zo'n soep van te maken zoals dat in België het geval is. Bijdragen aan de sociale zekerheid zijn in feite niets anders dan een bijzonder vorm van belasting. Er is helemaal geen kapitaalopbouw bij de overheid om de uitbetaling van

bijvoorbeeld pensioenen te verzekeren. Het heeft dus geen enkele zin om de indruk te wekken dat dat wel zo is. Een ingrijpende vereenvoudiging van de belasting dringt zich op. Deze vereenvoudiging is belangrijk om verschillende redenen. Vooreerst omdat daardoor het beleid transparanter wordt. De mensen zien duidelijker wat de overheid van hen vraagt, wat zij zal dragen tot het vertrouwen van de mensen in de politiek. Een vereenvoudigd stelsel van belastingen zorgt voor minder administratie. Het maakt het beleid ook een stuk eenvoudiger. Deze vereenvoudiging kan maar slagen als er ook een einde wordt gemaakt aan het verschil in sociale statuten. Zolang deze statuten naast elkaar blijven bestaan, geven zij aanleiding tot een verschil in behandeling en een verschil in heffingen. De vereenvoudiging dient zich te realiseren op vlak van de belastbare grondslag, niet zozeer op vlak van de tarieven.

Bij deze vereenvoudiging moet het uitgangspunt zijn dat niet het vermogen wordt belast. Dat zou immers aanleiding geven tot de verarming van de mensen. Wat moet worden belast is de vermeerdering van het vermogen onder de vorm van bijkomende cash. Of dat nu uit arbeid voortvloeit of uit een andere activiteit. De grens tussen beide vervaagt almaar meer. Wie een website uitbouwt bijvoorbeeld gebruikt zowel kapitaal als werk.

Mensen inspraak geven in de overheidsbestedingen vergroot de betrokkenheid bij het democratisch proces. Bovendien zal het een stimulans vormen voor overheidsdiensten om beter hun best te doen om de betaling van de belasting aan hun diensten toegewezen te krijgen.

Vrijheid zal de statuten van werknemers, zelfstandigen en ambtenaren gelijkschakelen tot één statuut. Door het wegvallen van de statuten van ambtenaren, werknemers en zelfstandigen kunnen de inkomsten van eenieder uit arbeid of uit zelfstandige activiteiten, of uit winsten uit vermogens gelijk worden geschakeld aan één tarifiering. Het heffen van afzonderlijke sociale bijdragen wordt daardoor ook overbodig. De belasting kan worden herleid tot één stelsel.

Vrijheid wil een belasting op de gerealiseerde reële - niet nominale - meerwaarde van aandelen en onroerend goed (niet op de gezinswoning). Maar dan wel minstens op Europees niveau. De verkoop van aandelen is een transactie waarbij de toekomstige verwachte inkomsten uit deze aandelen verdisconteerd worden op het ogenblik van de transactie. Dit is een vervroegde vorm van ontvangst van de inkomsten uit de aandelen. Hetzelfde geldt voor de verkoop van onroerende goederen anders dan de gezinswoning of een tweede verblijf. Ook dat is een vervroegde vorm van ontvangst van de inkomsten uit deze onroerende goederen. Daarom kan bij de realisatie van een onroerend goed dat niet de gezinswoning of een tweede verblijf is, en bij de verkoop van de aandelen, een belasting op de gerealiseerde meerwaarde worden geheven.

Vrijheid wil dat er bij een beleidsbelasting voorzichtig wordt te werk gegaan. Principieel kunnen belastingen of ontheffingen worden gebruikt als een stimulus of voor ontrading. Maar dan wel met een grote terughoudendheid voor een te grote inmenging in het private leven moet worden vermeden. Bijzondere heffingen op het eten van vlees of andere voedingsmiddelen zijn niet mogelijk. Alcohol en drugs zijn daarop een uitzondering omdat alcohol een genotmiddel is.

Voor Vrijheid moeten drugs en andere genotmiddelen niet worden verboden. Zij worden toegelaten maar dienen te worden opgenomen in het officiële circuit, en aan bijzondere

heffingen te worden onderworpen. Ook prostitutie wordt geheel geofficialiseerd en onderworpen aan belasting.

Vrijheid wil dat de mensen wordt toegelaten om naar keuze meer belasting te betalen dan ze moeten, maar om deze belasting dan toe te wijzen aan een bepaalde dienst. Zoals bijvoorbeeld dierenwelzijn, defensie of ontwikkelingssamenwerking. Een laag percentage van de belasting op arbeid en inkomsten uit vermogen (bijvoorbeeld 5 %) kan door de mensen zelf worden toegewezen aan bepaalde beleidsdomeinen of projecten. De overheden krijgen de mogelijkheid om hiervoor promotie te voeren en zullen de kwaliteit van hun dienstverlening moeten verbeteren. Zij zullen de mensen moeten overhalen om de belasting aan hun diensten of projecten te besteden. Op die manier worden de mensen dichter bij het beleid betrokken wat het democratisch proces versterkt.

Vrijheid zal de overheidsrekening invoeren. Alle mensen en bedrijven krijgen één overheidsrekening. Dit is een soort bankrekening waarop alle inkomende en uitgaande verrichtingen met de overheid toekomen. Met alle overheden. Ook de gemeentelijke en gewestelijke overheden, en alle overheidsinstellingen. Met die rekening worden o.a. de uitkeringen geregeld, maar ook boetes of de aankoop van afvalophaling bijvoorbeeld.

Vrijheid vindt de huidige ontwikkeling van de uniforme minimumbelasting van multinationals een goede zaak. Deze ontwikkeling moet worden uitgebreid tot de trusts en de organisaties voor goede doelen. Deze structuren worden te veel misbruikt voor fiscale constructies.

8. Sociaal

Een beleid dat de mensen en de economie zoveel mogelijk vrijlaat moet ook mensen opvangen die uit de boot vallen. Niet door hen gewoon wat geld te geven en voor de rest aan hun lot over te laten. De doelstelling is om de mens terug te brengen tot een situatie waarbij hij zich goed voelt met zijn positie in de maatschappij en zijn steen kan bijdragen. Zich nuttig voelen draagt bij tot het welbevinden van de mensen.

Dit welbevinden kan pas worden gerealiseerd als het hele overheidsgebeuren doordrongen is van de overtuiging van de mensen belangrijk zijn. In het beleid moet de overheid op elk ogenblik het totale welbevinden van de mensen voor ogen houden. Een overheid is er niet om tegen de mensen te zijn, maar om samen met de mensen iedereen tot een hoger niveau te tillen. Uiteraard behoort daarbij dat de grenzen ook bewaakt worden. Wie misbruik maak van de overheid moet krachtig worden aangepakt maar ook meteen worden gebracht tot een situatie waarin hij terug wordt opgenomen en tot een hoger niveau wordt getild.

Mensen in angst laten leven voor hun toekomst of hen onzeker maken voor hun oude dag, is absoluut uit den boze. Daarom hebben we een pensioenstelsel nodig dat draagbaar en betaalbaar is. Voor eens en voor altijd. Hier passen geen halfslachtige stelsels die dan toch gedoemd zijn om te veranderen of slap en traag aanmodderen. Zeg de mensen waarop het staat. Ja we zullen in het algemeen wat langer moeten werken. Waartegenover zal staan dat als we dat weten, we ook meteen weten dat daarna het pensioen er echt zal zijn. Voldoende om te overleven. Niemand is ermee gebaat een jaar langer werken, om dan 15 jaar in de armoede te moeten zitten.

Vrijheid vindt dat een eenheidsstatuut voor werknemer, zelfstandigen en ambtenaren niet meer is dan fair. Iedereen die werkt en daarmee bijdraagt aan de maatschappelijke ontwikkeling, moet dezelfde bescherming krijgen.

Vrijheid wil dat het pensioenstelsel wordt verzekerd zodat de mensen op hun twee oren kunnen slapen en weten wat ze te verwachten hebben. Betaalbare pensioenen zonder de werkende mensen met zeer zware lasten op te zadelen, vereisen dat de pensioenleeftijd omhooggaat. De huidige pensioenregeling is er gekomen in een tijd waar de levensverwachting lager was en ook de levenskwaliteit van de bevolking boven 65 niet zo goed was als vandaag. Daarmee moet rekening worden gehouden. Verschillende beroepsgroepen vragen om een verschillende behandeling van hun statuut. Een fair criterium om dat verschil te maken is de bepaling van de pensioengerechtigde leeftijd aan de hand van de levensverwachting in de beroepsgroep waarin men heeft gewerkt. Heeft men in meerdere sectoren gewerkt, dan kan een gewogen gemiddelde worden gemaakt. De omvang van het pensioen kan afhangen van de bijdragen en de loopbaan, waarbij de minimumpensioenen een volwaardig leven op latere leeftijd moeten garanderen. De actuele minimumpensioenen voldoen daartoe niet. De verlating van de pensioengerechtigde leeftijd moet ervoor zorgen dat een behoorlijk minimumpensioen betaalbaar blijft. Pensioen mag niet gelijk staan met armoede. Zelfs als dat vereist dat de mensen iets langer moeten werken.

Vrijheid vindt dat de werkloosheid moet worden afgeschaft. Het is niet meer van deze tijd dat wie werkloos is gewoon thuisblijft. Dat werkt ook demotiverend en getuigt van weinig respect voor de mensen. Ofwel volgt de werkloze een opleiding om in een knelpuntberoep te gaan werken. Ofwel wordt de werkloze ingezet op de "werven" die de overheid moet in het leven roepen. Dit zijn innovatieve projecten met een maatschappelijk belang die worden opgezet door de overheid of in samenwerking met de private sector, maar die mocht de overheid ze niet organiseren, niet zouden worden gerealiseerd. Het is niet de bedoeling om met werklozen het werk van andere mensen af te nemen tegen een lager tarief. Binnen de trajecten van opleiding en tewerkstelling bij de werven van de overheid, dient een coachende ondersteuning te worden voorzien voor de mensen om hen manier terug in te schakelen in het gewone economisch proces passend voor hun behoeftes en welbevinden. Hetzelfde geldt voor mensen die langdurig ziek zijn, maar die toch arbeidspotentieel hebben, zo nodig met een aangepast werk. Voor Vrijheid is de afschaffing van de thuisblijfplicht van werklozen een positief verhaal. Aan het werk zijn, zich inschakelen in de samenleving, iets bereiken - wat het ook is - ondersteunt het welbevinden van de mensen. Wie echt thuis wil zitten, kan thuis een activiteit ontwikkelen maar zal daar geen geld voor krijgen. Wie wat meer thuis wil zijn kan parttime werken. We gaan iedereen stimuleren om zoveel mogelijk bij te dragen in een aantrekkelijk, positief verhaal. Steeds met respect voor ieders eigenheid.

9. Gezondheidszorg

De kwaliteit van een samenleving wordt afgemeten aan de mate waarin de samenleving zorgt voor de mensen die een mooie leeftijd hebben bereikt. Daarbij moet het de bedoeling zijn om de mensen zo lang mogelijk thuis te laten. Omringende zorg in een versterkt sociaal kader, kleinschalig, is de richting die het meest kans op succes biedt. Ook de inzet van

technologie in de zorg is zinvol, maar enkel als dat een meerwaarde is voor de mensen zelf. Niet als daardoor nog meer afstand wordt gecreëerd.

De gezondheidszorg moet terug zijn verantwoordelijkheid krijgen. De regeltjes waaraan dokters onderworpen worden zijn zo ingeburgerd dat de artsen zelfs de neiging hebben om staatsgeneeskunde te aanvaarden. De therapeutische vrijheid is belangrijk zeker in een complexe materie als de gezondheidszorg. Dokters moeten de ruimte krijgen om in te staan voor de verzorging van de patiënt en de preventieve geneeskunde. Het beheer van een zwaardere episode door een infectieziekte is een fiasco geworden. De overheid was hier totaal niet op voorbereid, en de ziekenhuizen ook niet. De oplossing ligt in de creatie van een afzonderlijke instelling die kan worden ingeschakeld bij infectieziekten en bij het onderzoek naar de bestrijding ervan.

De steeds maar toenemende druk op de gezondheidszorg is nefast voor de mensen die daar werken en voor de zorg zelf. Hoewel de prestatiegeneeskunde aan bijsturing toe is, moet de zorg worden versterkt. Er moet worden nagedacht hoe zorg beter kan worden gespreid over het jaar heen. Het statuut van de zorgverleners moet worden verbeterd en de het beroep veel aantrekkelijker gemaakt. Een beroep in de zorg is een mooi beroep. De overheid kan ervoor zorgen dat de voorwaarden daar zijn om dat te bevestigen.

Bij de bestrijding van Covid werd de eerste lijn in de gezondheidszorg te weinig ingezet. Vrijheid vindt dat niet aanvaardbaar. De huisartsen zijn er om de mensen te verzorgen. Niet om te telefoneren en om administratieve klussen te doen. In de eerste lijn moet er meer aandacht komen voor preventieve gezondheidszorg. Mensen bijstaan om een gezonder leven te leiden. De zorg voor voldoende vitamines en mineralen uit de voeding, rusten, bewegen, weerstand opbouwen. Het zijn elementen waarvoor we onze huisartsen mogen vragen om daaraan meer aandacht te besteden. Zorg omkaderende beroepen zoals bijvoorbeeld sport - en fitnesscentra, initiatieven rond gezonde voeding, yogascholen en adviesverlening voor een gezonde werkomgeving hebben ook een belangrijke rol te spelen in de verbetering van de gezondheid van de mensen. Huisartsen kunnen worden geholpen om een beter zich te krijgen op deze omkadering.

Vrijheid wil dat in alle opleidingen en vooral de medische en paramedische opleidingen gezondheidspreventie een "vak" wordt. Daardoor zal er automatisch meer aandacht komen voor preventieve gezondheidszorg. Van artsen en zorgkundigen die daarin nooit of lang geleden een opleiding hebben gehad, wordt verwacht dat ze bij hun permanente vorming zich hierin laten bijscholen. Vrijheid wil dat op Europees niveau de erkenning van nieuwe voedingssupplementen en andere producten - ook producten die niet met de gezondheid te maken hebben - veel sneller een erkenning kunnen krijgen. Dat mag meer kosten dan vandaag, als het maar vooruit gaat. De erkeningsregels en - procedures zijn niet daar om de kleine spelers te ontmoedigen in het voordeel van grotere spelers die tijd en geld hebben.

Vrijheid wil meer capaciteit, meer armen in de zorg. Daarvoor zal een uitbreiding van de opleidingen tot logistieke hulp, zorgkundige, bejaardenhulp, thuishulp, enz... noodzakelijk zijn. Deze beroepen moeten opgewaardeerd worden. Ze moeten meer ingezet worden zowel in thuisituaties, woonzorgcentra, hospitalen en andere centra om de werkdruk van de verpleegkundigen te verlichten. Terwijl ook het beroep van verpleegkundigen moet worden opgewaardeerd. De opleiding tot Bachelor in de Verpleegkunde moet aantrekkelijker gemaakt worden en herleid tot de 3-jarige opleiding die het tot enkele jaren geleden was. Het aantal stage-uren moet uitgebreid worden, eventueel in een 4e jaar, mits

stagevergoeding. Verpleegkundigen en artsen uit het buitenland, wiens diploma niet in België wordt erkend, moeten via een kort opleidingstraject kunnen bijgewerkt worden, zodat ze snel aan het werk kunnen.

Vrijheid wil een grotere scheiding tussen farmaceutische bedrijven en de rest van de zorg. Klinische studies kunnen geen excuus zijn om geld uit te delen.

Vrijheid vindt dat woonzorgcentra moeten worden gestimuleerd om zich tot kleinere entiteiten te herleiden. Entiteiten die zo worden voorzien dat de bewoners toch een zo groot mogelijke nabijheid met de rest van de samenleving kunnen beleven. Woonzorgcentra die te omvangrijk zijn, blijken haarden te zijn van besmettingen. Het is cruciaal de woonzorgcentra te ondersteunen vanuit de overheid zou dat zij veel meer menselijk kunnen zijn. Wie zich in de laatste fase van zijn leven bevindt zou een feest moeten meemaken. Tijdens de Covid-crisis was dat echter vaak een hel. Dat zijn zaken waar de overheid als ondersteunende factor voor het welbevinden van de mens een belangrijke rol te spelen heeft. Veel meer dan post of trein te spelen.

Vrijheid vraagt dat de Wet Colla wordt omgezet in passende uitvoeringsbesluiten die de andere geneeswijzen een kader geven zonder hun vrijheid te beperken. De overheid dient te verzekeren dat de patiënten vooral behoorlijk worden geïnformeerd door de verschillende sectoren over de voor- en nadelen van wat zij doen.

Vrijheid vraagt dat er zo spoedig mogelijk een of meerdere centra voor infectieziekten worden gecreëerd. Bij voorkeur in samenwerking met Nederland. Infectieziekten zijn te zeer seizoensgebonden, en geven sterke pieken en dalen in de werkdruk. Bovendien zorgen zij voor bijzondere risico's in de hospitalen waar per definitie mensen aanwezig zijn die verzwakt zijn of vatbaar voor infecties. Deze centra worden belast met het onderzoek naar infectieziekten en de bestrijding daarvan. Het is hun opdracht om advies te verlenen over de ontwikkeling en de mogelijkheden om pieken in de infectieziekten te bestrijden en het aantal overlijdens te verminderen. De centra worden uitgerust met flexibel uitbouwbaar hospitalen waar mensen met infectieziekten terecht kunnen. Op het ogenblik waarop er een epidemie is zullen de personeelsleden meer gericht zijn op de verzorging van patiënten. Bijgestaan door een extra flexibele personeelsreserve die hen alle niet verzorgende taken zoveel mogelijk uit handen nemen. In geval van grote drukte moet er ook een personeelsreserve zijn van artsen en verplegend personeel om de pieken op te vangen. Buiten de piekperiodes staat het vast personeel in voor onderzoek en ontwikkeling op vlak van infectieziekten en zo mogelijk ook andere ziekten zoals kanker of ALS.

10. Migratie en integratie

Gedurende decennia hebben de politici het politiek correct denken laten primeren boven de ratio en de transparantie bij het migratiebeleid. Een opvallende parallel met het coronabeleid. Zoals bij het coronabeleid heeft dat aanleiding gegeven tot ongenoegen bij de bevolking. Een fenomeen dat nog werd aangewakkerd door wie ongenoegen heeft, te verketteren en opzij te zetten. Ook al vergelijkbaar met het coronabeleid. Het "cordon sanitaire" is wat dat betreft een verwerpelijk embryo van de intellectuele apartheid. Mensen worden uitgesloten op grond van hun standpunt. Of zelfs op grond van de perceptie over hun standpunt. Want ook daar is er andermaal een parallel met corona. Wie ook maar iets durft te zeggen over migranten, wordt een "racist" genoemd. Zoals al wie kritiek heeft op de

maatregelen een "wappie" of een "complotdenker" wordt genoemd. Vreemd genoeg met de bewering dat het de bedoeling is om een "inclusieve" samenleving te maken. Natuurlijk is racisme totaal verwerpelijk. Dat is een olympisch minimum.

Een politiek rond migratie behoort klaar en duidelijk te zijn. Als er in Brussel aan homohaar wordt gedaan voornamelijk door jongeren met een migratieachtergrond, dan mag dat ook open en bloot gezegd worden. Ook als dat samenhangt met een geloof. Migratie kan nooit aanleiding geven tot inboeten op fundamentele rechten. Zoals daar zijn de scheiding van kerk en staat, de gelijkheid tussen mannen en vrouwen, respect voor elkeen's privéleven (en seksueel leven), en bijvoorbeeld ook het recht van alle mensen om te leven in een geweldloze samenleving. Op dat vlak is er geen ruimte voor toegeving. Elke neiging de zaken niet te zeggen zoals ze zijn, geeft aan mensen met een migratieachtergrond een verkeerd signaal.

Heel wat regels rond migratie zitten goed. Het probleem is dat ze niet worden uitgevoerd en dat de consequente toepassing van de regels en de principes te wensen overlaat. Het beleid is op vele vlakken laks. Het laat ruimte voor misbruiken. De invloed van het politiek correct denken zorgt voor amechtige boodschappen waarbij de lijnen niet meer duidelijk uitgezet worden. Vrijheid staat voor een consequent en duidelijk migratiebeleid. Zonder taboes. Realistisch moeten de grenzen van de tolerantie bewaakt worden.

Voor Vrijheid geldt dat wie niet op het grondgebied is toegelaten, onmiddellijk moet worden verwijderd. Niet naar een transitland in Europa want dat is het probleem verleggen. De enige keuze die er is dat is vrijwillig vertrekken, of gedwongen. Bij voorkeur in samenwerking met de ons omringende landen met een speciaal daartoe uitgerust vliegtuig. Zodat er geen toestanden zijn met ander passagiers of activistische politici die denken te moeten tussenkomen. Geen tien bevelen om het grondgebied te verlaten meer. Terugkeer binnen maximum 3 maanden. Kost dat geld, dan kost het geld. Deze bewaking van de grens van de tolerantie is essentieel.

Een ander aspect van het migratiebeleid dat tijdelijk geld zal kosten, maar dat moet dan maar, is het sterk verkorten van de procedures. Eéns de achterstand ingehaald zal de kost daarvan teruggedrongen worden. Geen enkele migratieprocedure mag nog langer dan 3 maanden duren. Alle stappen van de procedure inbegrepen. Het is gewoon niet humaan om mensen lang te laten wachten en dan als ze al een stuk zijn ingeburgerd, maatregelen van uitzetting te moeten nemen.

Van wie in België toekomt en vraagt naar een langdurig verblijf, mag worden verwacht dat hij/zij zich onmiddellijk inschakelt in het economisch verkeer. Of men zoekt en vindt zelf werk, of men wordt tewerkgesteld op de "werven" van de overheid. Geen OCMW 's, geen maandenlange of jarenlange opvang met pingpongen elke dag.

Vrijheid heeft geen zin in een toenemende invloed van de Islam op het publiek leven. We hebben ons in West-Europa niet losgerukt van de feodale invloed van de kerk om deze te vervangen door een feodale invloed van de Islam. Dat mag ook zeer duidelijk worden gemaakt aan de beoefenaars van de Islam die ervan uitgaan dat de Islam wervend moet zijn. De overheid zal daarom niet communiceren met mensen met een migratieachtergrond via hun imams of de moskeeën. Als deze bevolkingsgroepen niet zelf kanalen ontwikkelen los van hun geloof, dan zal de overheid dat moeten organiseren. De regering schakelt ook niet de bisschoppen in om met de migranten te spreken.

Zoals voor alle godsdiensten geldt ook voor de Islam dat de overheid daaraan geen geld meer besteedt. Financiering uit het buitenland is geen probleem, maar het georganiseerd

aanzetten tot handelen in strijd met fundamentele rechten wordt gewoon strafbaar gesteld. Organisaties die dat doen, worden gesloten. Dat is veel duidelijker.

Besnijdenissen bij jongens en andere religieuze ingrepen zoals het herstel van het maagdenvlies, verdienen niet te worden betaald door de overheid.

Voor de rest doen de mensen in hun privé wat ze willen. Zoeken naar zingeving in het leven en nadenken over wat het heelal te bieden heeft, kan voor heel wat mensen een steun zijn. Wie een godsdienst aanhangt kan daarvoor niet met de vinger worden gewezen of uitgesloten. De gedachten zijn vrij. Deze vrijheid verdient ook respect.

Vrijheid wil consequent en duidelijk zijn over hoofddoeken. Het hoofddoekendebat is geen debat over het dragen van religieuze symbolen in het algemeen. Door het debat daartoe af te leiden, gaat men de essentie uit de weg. Vrijheid zegt waar het op staat. De hoofddoek is een vrouwonvriendelijk symbool. Een symbool dat beduidt dat een vrouw die zich daarmee niet bedekt, aanleiding geeft tot seksuele lusten van de man. Wie dat als vrouw vrijwillig op het hoofd wil zetten in een private context, die doet maar. Het is ook niet verboden om zich het bezit te vinden van een man of van een vrouw in een context van SM en symbolen te dragen die dat tot uiting brengen. Deze tolerantie heeft 2 limieten:

1. Het uitoefenen van sociale druk om een vrouwonvriendelijk symbool te dragen is niet in overeenstemming te brengen met de gedachte dat een vrouw dat symbool vrijwillig draagt. Men zet geen vrouw aan om een symbool te dragen dat haar tot minderwaardige maakt. Dat behoort strafbaar te worden gesteld.

2. De overheid staat voor de bescherming van gendergelijkheid. In zichtbare functies bij deze overheid passen geen symbolen die de genderongelijkheid veruiterlijken. Dat geldt trouwens voor alle symbolen die duiden op de aantasting van fundamentele rechten.

Vrijheid vindt dat de vrijheid van onderwijs geen excuus kan zijn om de fundamentele rechten en de Westerse waarden van het humanisme en de verlichting te verlaten. Onderwijs dat aanzet tot handelen in strijd met fundamentele rechten, wordt gewoon gesloten. Zoals organisaties die systematisch aanzetten tot handelen in strijd met fundamentele rechten kunnen worden verboden. Godsdienstonderwijs kan alleen worden betaald door de overheid als dat onderwijs inhoudt dat een beeld wordt geschetst van de verschillende godsdiensten die er zijn. Godsdienstonderwijs dat overwegend gaat over één godsdienst krijgt geen geld meer.

Vrijheid wil de strijd aangaan tegen één van de meest gruwelijke aspecten waarmee de migratieproblematiek wordt geconfronteerd: de vrouwenbesnijdenis. Jonge meisjes afkomstig uit landen waar dergelijke besnijdenissen de gewoonte zijn, worden naar het land van oorsprong gebracht om daar gruwelijk te worden besneden en dan terug naar België gebracht. Deze praktijk moet strafbaar gesteld worden. Wie zijn dochter afvoert naar het buitenland om er te worden besneden, en wie een meisje in het buitenland besnijdt om het meisje dan naar België over te brengen, moet hier worden strafrechtelijk vervolgd.

11. Religie

Religie heeft niets met de overheid te maken en omgekeerd. Religie is een hoogstpersoonlijk gebeuren waarvoor binnen deze persoonlijke levenssfeer respect moet worden opgebracht. Mensen beschimpen, uitsluiten of scheef bekijken omwille van hun religie is absoluut onaanvaardbaar. Ook al heeft de Kerk een verleden van pedofilie. Ook al denken bepaalde Amerikaanse geloofsgemeenschappen dat de mens 6.000 jaar of zo bestaat. Ook al

erkennen de meeste Islamitische landen de mensenrechten niet zoals wij die erkennen. De gedachten zijn vrij.

In relatie tussen kerk en staat is de scheiding niet volkomen. Dat moet en dat kan meer expliciet. De overheid moet geen geld betalen om godsdiensten te laten overleven of uit te bouwen. We leven niet meer in de Middeleeuwen. Anderzijds zijn er gewoonten die een godsdienstige oorsprong hebben. Zoals het vieren van het kerstfeest, of bepaalde vrije feestdagen. Of Sinterklaas en Zwarte Piet. Deze tradities hoeven niet te verdwijnen omdat zij deel uitmaken van de cultuur en ons herinneren aan de wortels van deze cultuur. Zoals ook standbeelden van personen wiens levensloop door een actuele bril niet altijd zo goed is geweest. Deze momenten van herinnering in het leven zijn belangrijk om ons te helpen bedenken waar we vandaan komen. De beoordeling of dat dan goed of slecht is, behoort tot de vrije interpretatie van de mensen. Vrijheid wil geen woke-beeldenstorm.

Vrijheid sluit regels of een beleid voeren gebaseerd op religieuze voorschriften uit. Apart zwemmen van mannen en vrouwen om die reden kan niet. Ook niet als er het zwakke excuus is dat men het eigenlijk doet voor de rust. De realiteit moet onder ogen gezien worden en transparant worden meegedeeld. Geen huichelarij. Wie in een zwembad zijn manieren niet houdt, moet worden verwijderd. Daarvoor moeten de vrouwen niet apart gaan zwemmen. Hetzelfde geldt voor halal maaltijden, kledingvoorschriften, Ramadan-uitzonderingen, ritueel slachten, besnijdenissen en andere religieuze gedragingen. De regels en het beleid worden gemaakt zonder daarop acht te slaan. Wij kunnen geen rekening houden met alle nukken van godsdienstige aard om het overheidsbeleid te voeren. Er zijn in de wereld tientallen godsdiensten en de ene of de andere godsdienst bevoordelingen, dat gaat niet. Kerk en staat zijn gescheiden.

Vrijheid vindt dat er niet moet betaald worden voor godsdiensten. Alle geldelijke tussenkomsten ten voordele van godsdiensten worden afgeschaft. In het onderwijs wordt godsdienstles alleen gefinancierd als er wordt onderwezen in de verschillende godsdiensten die er zijn zodat de leerlingen een beeld krijgen van wat er bestaat. God kost geen geld. De kosten voor het onderhoud van de kerken hangt af van de aard van het patrimonium. Als deze kerken een historische waarde hebben, dan komen zij in aanmerking voor steun. Anders niet en dienen zij desgevallend te gelde te worden gemaakt.

12. Milieu en klimaat

In 1972 meende de Club van Rome dat de wereld afstevende op een totale milieuramp. De enige oplossing die men toen zag was het verminderen van de consumptie. Minder mensen, minder energieverbruik, "consuminderen", grenzen aan de groei. De overtuiging overheerste dat de mens niet zou in staat zijn snel genoeg technologische oplossingen te vinden om het vergaan van de wereld af te wenden. 50 jaar later blijkt deze visie een totaal onrealistische vergissing te zijn. We kunnen de wereld niet vragen om het met minder te doen. Het Westen zou zijn levensstandaard wel erg sterk moeten terugdringen. Het Zuiden zou nooit daar raken waar miljoenen mensen naar verlangen. Het Oosten zou in volle expansie op de rem moeten gaan staan. Wat de Club van Rome niet mogelijk achtte, blijkt de enige oplossing te zijn. Een doorgedreven keuze voor technologische vooruitgang.

West-Europa gaat gebukt onder geïnstitutionaliseerde systemen en monopolies, die deze ontwikkeling in de weg staan. Conservatisme gaat hand in hand met pogingen om toch het

consuminderen als norm op te dringen. Terwijl de technologie als een sneltrein rondom ons evolueert, rijden de treinen trager dan 20 jaar geleden. In steden worden mensen gedwongen om onze snelheid van verplaatsen te reduceren onder de 30 per uur. De infrastructuur en het beleid moeten niet alleen radicaal kiezen voor vernieuwing, zij moeten ook een klimaat van vernieuwing breed uitspreiden en faciliteren. Kiezen voor technologische ontwikkeling is geen eenmalige verandering, maar vergt een blijvende inzet.

De klimaatdiscussie zit helemaal vast op de vraag naar de oorzaak en de twist daarover. In een situatie waarin er totale onzekerheid is over de vraag of de mens überhaupt in staat zal zijn om de temperatuur en het klimaat op aarde te regelen. De kans is reëel dat opnieuw een mechanistisch wereldbeeld, zoals bij Covid, tot een nefast beleid aanleiding zal geven. De overheid moet er zich van bewust zijn dat het beslist mogelijk is dat we helemaal geen controle gaan hebben over de dingen. Er staat geen knop op de aarde om de temperatuur te regelen.

Dat wil niet zeggen dat we niet moeten werken aan een properdere leefomgeving, met meer ruimte voor de natuur en met de propere productie van energie. Daar moeten we aan werken vanuit het besef dat we absoluut niet alles weten van zoiets ingewikkeld als het klimaat op aarde. Mochten we 50 jaar geleden gezegd hebben dat we de ambitie hadden om het klimaat op de hele wereld te regelen, men zou ons voor gek verklaard hebben. Intussen is er nochtans niet zoveel veranderd dat we dat nu anders moeten zien.

Als we omwille van het welbevinden van de mensen aandacht hebben voor milieu en klimaat, dan moet de technologie ook rekening houden met dat holistisch te beschouwen welbevinden. Respect voor privacy, inclusiviteit, warmte en allerlei andere zachte waarden zijn net zo belangrijk als de innovatie op zich. Een goede technologische ontwikkeling zal daarmee rekening houden. Lockdowns omwille van het klimaat bijvoorbeeld, passen totaal niet in een dergelijk beleid. Diezelfde menselijke benadering behoort er te zijn in de fase waarin het beleid en de technologie wordt omgezet. Deze transitie mag niet gebeuren ten koste van alles en al zeker niet ten koste van het menselijk welbevinden. Het doel heiligt niet alle middelen. Als het nodig is om bijvoorbeeld nieuwe vormen van kernenergie te bouwen, dan zal dat moeten als dat wordt beoordeeld als de best mogelijke oplossing op dat ogenblik.

In elk geval zal de politiek op vlak van klimaat en energie een politiek op lange termijn moeten zijn, waarbij de focus op korte termijn met het algemeen menselijk welbevinden rekening moet houden.

Vrijheid ondersteunt het principe om te streven naar een CO₂ neutrale energieproductie als een nobel streven. Dit streven kan niet gaan ten koste van om het even wat. Het totale welbevinden van de mensen moet constant centraal worden gesteld. Bij de uitwerking van een dergelijk beleid is het van belang oog te hebben voor de totale productie van CO₂ door het totale proces. De indruk geven dat bepaalde producten minder CO₂ veroorzaken door te focussen op het gebruik ervan of op slechts een deel van de productie geeft aan de mensen een vertekend beeld. Er moet op Europees niveau, en liefst op wereldniveau, een standaard komen die correct weergeeft wat de totale CO₂-uitstoot is van een product. Van daaruit kan worden gewerkt aan recyclage en duurzaamheid bij de productie van goederen.

Voor Vrijheid is de lokale energieproductie uit niet-fossiele brandstoffen is een absolute must. Regels die het gebruik of de plaatsing beperken van middelen die lokaal energie opwekken, moeten worden afgebouwd. Integendeel moeten er stimuli komen die de

mensen en de bedrijven aanmoedigen om creatief in hun eigen woningen of samen te werken aan alternatieve vormen van energieproductie. Hetzelfde geldt voor bedrijven. De procedures voor de plaatsing van dergelijke systemen dienen te worden vereenvoudigd zodat het mogelijk moet zijn om zelfs grote systemen binnen een korte termijn van 3 maanden vergund te krijgen. De toegang tot het energienet moet zo vrij mogelijk zijn om het mogelijk te maken de burgers en bedrijven bij te staan om de energie die zij produceren op te slaan. De beloftes die de overheid heeft gemaakt aan de eigenaars van zonnepanelen dienen te worden uitgevoerd.

Er moet dringend werk gemaakt worden van enkele grote, efficiënte installaties voor energieopslag. De alternatieve energiebronnen die worden gebouwd renderen onvoldoende omdat zij worden gebruikt afhankelijk van de vraag. Door te investeren in opslag en afgifte van energie kunnen deze installatie beter worden ingezet.

Vrijheid staat zonder taboes open voor alle vormen van technologie om energie te produceren. Deze afweging moet een rationele afweging zijn waarbij op een holistische wijze de meest optimale balans zal moeten worden gevonden. Wellicht en hopelijk gaat door de evolutie van de technologie over enkele jaren deze keuze al anders zijn dan vandaag. Een beetje geduld in deze is daarom niet slecht, of we betonneren ons weer vast in de verkeerde technologie.

Isolatie en optimalisatie van de energievoorziening van woningen is een zeer omvattend en omvangrijk werk. Enkel focussen op isolatie is niet voldoende. Er zijn aspecten van verluchting, van warmte in de zomermaanden, warmteverlies en het gebruik van niet-fossiele energiebronnen. Naast de aanwezigheid van een architect bij nieuwbouw of verbouwingen dient te worden vereist dat de mensen zich laten bijstaan door een ingenieur die hen adviseert over de te gebruiken technieken. De Btw-heffingen op alle technieken die bijdragen tot een vermindering van het warmteverlies enerzijds en het produceren van niet-fossiele energie anderzijds, moeten verdwijnen.

Voor Vrijheid moeten de historische gebouwen ofwel voorzien worden van isolatie en verstandige technieken van niet-fossiele energievoorziening. Ofwel worden ze afgebroken met de productie van voldoende data om een virtueel bezoek aan het gebouw mogelijk te maken. Ofwel worden ze outdoor gemaakt. Dit laatste houdt in dat het gebouw bewaard wordt, maar dat er niet meer in gewoond of gewerkt wordt. De warmteproductie in het gebouw wordt uitgeschakeld. Het gebouw blijft toegankelijk voor het publiek maar zonder verwarming. Zoiets kan men bijvoorbeeld met het justitiepaleis in Brussel doen. De reductie van het gebouw tot wat historisch relevant is, de verwarming en alle functies eruit, en het gebouw gebruiken zonder verwarming voor allerlei evenementen en toeristische of culturele bezoeken.

Vrijheid vindt dat het verbieden van gasketels niet de goede keuze is. De productie van CO₂ neutraal gas (bijvoorbeeld op basis van CO₂ neutraal geproduceerd waterstofgas) is van strategisch belang. Als de private sector onvoldoende snel investeert in de ontwikkeling daarvan, moet de overheid het voortouw nemen. Dit moet één van de eerste innovatieve werven zijn die de overheid ontwikkelt. We zitten in Vlaanderen met een uitgebreid gasnet dat ons toelaat om ook andere gassen te gebruiken die meer voldoen aan de actuele eisen. Het heeft weinig zin die infrastructuur weg te gooien terwijl er iets nieuws en beter mee kan worden gedaan.

Plastics terugdringen door rietjes te verbieden, die grotendeels in de vuilbak en niet in de zee terecht komen, is een vorm van schijnbeleid, vindt Vrijheid. Als immers tezelfdertijd in

Spanje bergem plastic van de groenteteelt door de regen naar de zee worden gespoeld. Hetzelfde geldt voor plastic zakjes die niet in België en West-Europa maar vooral in Azië en Afrika massaal de zee ingaan. In Europa wordt al ingezet op recyclage en dat kan nog veel meer. Ook bij de Spaanse tuinbouw bijvoorbeeld. Vrijheid wil daarom een wereldwijde strijd tegen plastics waar de grote bronnen van deze vervuiling worden aangepakt. Ook de vervuiling met micro-plastics. Een reëel beleid en geen schijn voor de schone schijn zoals een verbod op rietjes in Europa.

Vrijheid wil dat er massaal wordt ingezet op bebossing. De wereld kent intussen een aantal miljardairs met veel rijke vrienden die iets willen terugdoen voor de wereld. Ongetwijfeld heeft het vergaren van hun geld heel wat CO₂ uitstoot tot gevolg gehad. Als ze graag met een goede gemoedsrust CO₂-neutraal naar de eeuwigheid willen afreizen, dan zou het goed zijn dat ze met hun geld bossen planten. Keuze zat waar dat kan. In Brazilië, Noord-Amerika, Rusland (veel plaats), Afrika en zelfs delen van Europa. Bij voorkeur in het kader van een wereldwijd herbebossingsprogramma dat ook wordt gesteund door de internationale organisaties. Dat zou een veel strakker plan zijn dan het proberen controleren van de griep en aanverwante respiratoire aandoeningen. Daarvoor is de menselijke kennis nog wat te beperkt. Een bos planten daarentegen, heeft een reële kans op succes, en het is bijzonder goed voor de opname van CO₂ en de versterking van de natuur. Win-win aan alle kanten. Meteen worden ook goede werven gecreëerd waaraan veroordeelde criminelen een bijdrage kunnen leveren om iets terug te doen aan de maatschappij. Een werkstraf in het belang van de samenleving. Als heel wat landen daaraan deelnemen, kan er behoorlijk wat volk worden voorzien om de miljardairs bij te staan. Een opmerkelijke samenwerking kan dat opleveren. Als een voorbeeld om iedereen zinvol in te schakelen in de maatschappij tot verbetering van zijn welbevinden en zijn ontvoogding, kan Prins Laurent worden gevraagd het voortouw te nemen bij het samenbrengen van de wereld om de herbebossing te realiseren.

13. Mobiliteit

Het mobiliteitsbeleid in België is totaal uitgeleefd. Er is gewoonweg geen moderne visie. Hier en daar wordt gesleuteld, maar fundamentele beleidskeuzes worden niet gemaakt. Bij uitstek is dit een terrein waar het duidelijk wordt dat een keuze voor technologische ontwikkeling zich opdringt. Mensen uit de auto pesten is niet verantwoord. Dat is waar het beleid nu naartoe wil. De mogelijkheden van de automobilisten worden beperkt zonder hen een volwaardig en zelf concurrentieel alternatief aan te bieden. Een auto die 200 km. per uur kan rijden opleggen om aan 30 per uur rond te rijden. Een beleid mag geen pestbeleid worden.

De tram en de bus zijn historische voorbijgestreefde vervoersystemen die niet horen in een stad met smalle straten. De indrukwekkende ambitie van de Gentse trams is hun gemiddelde snelheid van 15,3 km/u op te trekken naar 17 km/u. Om de trams nog sneller te doen rijden - tot zelfs 20 km/u, moet de heel infrastructuur in de stad worden omgegooid. Binnenkort rijdt het eerste het beste kind met een elektrisch hoverboard sneller. Bovendien moet dat kind geen minuten wachten om te kunnen vertrekken of op een overstap. Uit tests blijkt dat men met de fiets 2 x zo snel door de stad geraakt als met de bus. Zelfs wanneer men de wachttijd niet meerekent. Op bussen en trams moet men wachten. Ze zijn allesbehalve comfortabel - toch niet wat comfort in de 21ste eeuw kan bieden. Ze hinderen het ander verkeer. Denk maar aan de fietsers die in de sporen raken. Ze wegen heel zwaar op de

infrastructuur in de stad. Ze kosten handen vol geld. Ook op het platteland en in de gemeenten en dorpen geraakt men met de bus niet ver voorruit. Amper zijn er mensen die er gebruik van maken. Gebuisd dus, de bus en de tram. En zwaar. Hetzelfde geldt voor de trein. Een zware collectieve infrastructuur, met wachttijden, de verplaatsing van veel te veel kilo's, en de te grote afstand van de mensen tot de stations. Ook de auto in zijn actuele verschijningsvorm is geen optimaal grootstedelijk vervoersmiddel. De traditionele auto dan wel. Die met meestal 3 lege plaatsen, te groot, te zwaar en te veel vervuilend. Ook deze technologie is grotendeels verouderd en heeft nood aan een radicale verandering en verbetering.

Het is tijd voor nieuwe technologie. Dat zal niet op een korte termijn kunnen. Onze hele infrastructuur is immers gebouwd rond deze verouderde technieken. Het is niet omdat het niet kan op korte termijn dat we ermee niet moeten beginnen. Intussen hebben we alwaar een boot gemist. De Nederlanders en de Amerikanen, met Elon Musk voorop, ontwikkelen volop tunneltransport met MAGLEV-technologie. De NMBS houdt zich onledig met te proberen de treinen een minuut minder vertraging te doen hebben. Voorwaar een impressionante ambitie. Een moderne trein, of iets in die zin, behoort op een kwartier van Gent in Brussel te staan. Daar hoef je ook geen 15 minuten op te moeten wachten. Dat op de treinen nog kaartjesknippers en treinbestuurders vertoeven, is al helemaal ouderwetse nostalgie. Laat de vakbonden ons vooral niet tegenhouden om die handel grondig door elkaar te schudden.

Vrijheid vraagt de ontwikkeling van een gepaste infrastructuur voor lichte machines en elektrische fietsen. Hoewel het fietsverkeer toeneemt, zijn er nog 2 grote hinderpalen die verplaatsingen met lichte machines beperken: het weer en de infrastructuur. In en rond de stad, en tussen steden, moeten massaal kleine overdekte snelwegen worden gecreëerd. Overdekt omdat het vanuit energetisch oogpunt onzin is om het dak mee te verplaatsen en omwille van het comfort. Comfort staat centraal. Op deze snelwegen zijn lichte al dan niet elektrische voertuigen (maximaal de grootte van een Twizy) en fietsen toegelaten. De snelwegen hebben toegangen en uitgangen, maar met tunneltjes, brugjes, rotondes en loops worden stoplichten maximaal uitgesloten. Deze infrastructuur dient te worden gebouwd niet alleen in een sterstructuur rond de stad, maar moet ook de Randstedelijke kernen verbinden.

Als we morgen aan 60 per uur naar en tussen de grote steden kunnen rijden met kleine elektrische voertuigen, dan heeft het geen zin meer om met de auto te rijden. Zeker niet als dat kan in comfortabele, overdekte omstandigheden. Dat is dan nog niet eens een werk van lange adem. We kunnen daarmee morgen beginnen.

België kan een land worden dat pioniert met dergelijke vormen van vervoer. Door de aanwezige infrastructuur zullen ook bedrijven worden aangetrokken die een dergelijk vervoer gaan innoveren en optimaliseren. Waardoor we een voortrekkersrol kunnen krijgen in de wereld.

De NMBS heeft een fantastisch onroerend patrimonium dat een perfecte basis kan vormen voor de invoering van nieuwe technologieën van openbaar vervoer. Vrijheid vindt dat met de privésector moet worden onderhandeld om een bedrijf of een consortium aan bedrijven aan te trekken die gebruik maken van dit patrimonium om een totaal nieuwe vorm van openbaar vervoer te realiseren. Een systeem dat aanmerkelijk minder energie verbruikt maar toch grote groepen mensen op een zeer korte tijd tussen de steden kan vervoeren. Gedacht moet worden in de richting van een kwartier reistijd tussen de steden. Bij voorkeur zonder wachttijden. MAGLEV-technologie en de technieken van tunneltransport die worden ontwikkeld in Nederland en de USA lenen zich daartoe, maar er zijn alternatieven mogelijk.

Voor Vrijheid moet het openbaar vervoer niet noodzakelijk bestaan uit collectieve vervoersmiddelen. De verhuur van steps in de stad is een voorbeeld van individueel openbaar vervoer. Voor iedereen toegankelijk en gemakkelijk bereikbaar. Het bouwen van de nodige infrastructuur met overdekte kleine snelwegen kan gepaard gaan met de verhuur van allerlei kleine voertuigen. Zoals bij de compartimentering van steden (zie deel ruimtelijke ordening) ook kleine voertuigen, zoals golfkarretjes, kunnen worden ingezet.

Tot zolang auto's of kleine voertuigen niet zelfrijdend zijn, moeten voor Vrijheid de vervoersmogelijkheden blijven bestaan voor mensen die niet in staat zijn om voertuigen te besturen. Hoe minder mensen gebruik gaan maken van bussen en trams, en gaan overschakelen naar de individuele kleine vervoersmiddelen, hoe meer voertuigen op aanvraag kunnen worden ingezet. Niet meer in lijnen, maar veel meer ingespeeld op de daadwerkelijke vraag. Dat hoeven geen grote bussen te zijn, maar voertuigen waar snel en gemakkelijk kan worden ingestapt. De organisatie steunt op een computersysteem met *apps* waarmee de gebruiker op bepaalde punten in de stad of de gemeente een collectief vervoersmiddel kan oproepen. Tezelfdertijd kiest de gebruiker ook een bestemming. Het computersysteem bepaalt welk vervoermiddel de gebruiker zal oppikken en ter bestemming brengen. Onderweg worden op de meest efficiënte manier nog andere gebruikers meegenomen en ter bestemming afgezet. Dit systeem wordt opengesteld voor private bedrijven die kunnen inzetten op een zo efficiënt mogelijk vervoer van de gebruikers.

Vrijheid vindt dat we ons beter moeten voorbereiden op een wereld met drones, vliegende auto's, zeppelins of hybride vliegtuigen en intercontinentaal vliegverkeer door de ruimte. Zowel voor goederenvervoer als voor het vervoer van personen. Het beleid dient te voorzien in uitbouw van systeem dat in staat zal zijn om het luchtverkeer te leiden. Er zal een nood zijn aan in het land verspreide plaatsen waar veilig kan worden opgestegen en geland. In samenwerking met de privésector kan worden nagegaan hoe deze nieuwe vormen van vliegen zo spoedig mogelijk kunnen worden geïmplementeerd.

Door het gebruik van MAGLEV-technieken en daardoor verhoging van de snelheden op het land, kan het luchtverkeer op korte afstand worden verlaten en kan er worden geconcentreerd op nieuwe vormen van vliegen. Daarbij gaat de nadruk op de vliegvelden naar intercontinentale vluchten die op termijn meer en meer op hoge hoogte zullen verlopen. Om op dat vlak concurrentieel te zijn in te toekomst is het noodzakelijk nu al aan te vatten met plannen hoe de verbindingen efficiënt kunnen worden gemaakt met de andere vormen van vervoer.

Allemaal mooi voor de toekomst, maar wat gaan we intussen doen? Wel, voor Vrijheid is er geen keuze. Alles wat we doen om het autoverkeer te beperken heeft al tientallen jaren gefaald. We hebben in de steden autoloze buurten gecreëerd. LEZ -zones. Zone 30 werd her en der ingevoerd. Fietsstraten. Er werden infrastructuurwerken uitgevoerd, zoals de Kennedytunnel. Maar we zijn er nog lang niet. We hollen totaal achter de feiten aan. Vanuit een mechanistisch wereldbeeld hebben we geprobeerd met pestmaatregelen de mensen uit de auto te krijgen. Elektrische auto's komen langzaam van de grond maar zij verschuiven het probleem van de energieproductie. Het zijn allemaal lapmiddelen en probeersels die er vruchteloos van uitgaan dat we de verkeersproblematiek met gepest kunnen oplossen. Niet dus.

Vrijheid wil een realistisch en menselijk verkeersbeleid. We gaan ons inspannen om de mensen een paar waardige alternatieven voor de auto te bieden. Sneller, met minder energieverbruik. Met meer comfort en betaalbaar voor de mensen. Tot we op die manier een

transitie hebben gerealiseerd gaan we stoppen met de mensen te pesten. Maatregelen als zone 30 en LEZ verdwijnen. Rekeningrijden of andere vormen van tol komen er niet. We weten dat het allemaal niet optimaal is. We zullen nog even op de tanden moeten bijten in de file. Laat ons vooral concentreren op het realiseren van de transitie naar een nieuw beleid.

Er is echter iets dat we niet in de koelkast kunnen steken: de verkeersdoden. Maar eindelijk werk van zoveel mogelijk gescheiden verkeersstromen. Het is onverdraaglijk dat mensen in het verkeer sterven. Zeker voor kinderen is dat het geval.

Veiligheidsvoorzieningen in auto's en motorvoertuigen die bedoeld zijn om naast de bestuurder ook derden te beschermen, moeten in toenemende mate worden verplicht. Daaronder adaptieve snelheidscontrole, dode hoek controle en automatisch remmen.

14. Ruimtelijke ordening

België is een klein land met veel inwoners. Deze inwoners wonen in steden, in lintbebouwing, in gemeenten, op het platteland en in residentiële omgevingen. Om voldoende natuur te creëren, noodzakelijk voor een aangename woonomgeving, is gezien het aantal inwoners hoogbouw belangrijk. Hoogbouw heeft traditioneel een negatieve weerklank, maar dat hoeft niet zo te zijn. Projecten zoals de hoogbouw op de oude scheepswerven in Temse tonen aan dat hoogbouw aantrekkelijk kan zijn. Zeker in combinatie met vergezichten op natuur en water. Ruimtelijke ordening moet worden bekeken in een groter geheel. België is een klein land. Nederland kampt ook met een woningtekort. Internationale samenwerking op dat vlak kan aanleiding geven tot verrassende nieuwe mogelijkheden.

De steden zijn ook aan hertekening toe. De traditionele visie op een stad bestaande uit straten met daartussen woningen is totaal niet meer van deze tijd. Dat concept dateert uit de 19^e eeuw toen het noodzakelijk werd geacht voor de bevoorrading om overal straten aan te leggen waarop het vervoer kon plaatsvinden. Het herdenken van het plaatselijk vervoer en de toekomstige vervoersmodi laat toe om anders naar de stad te kijken. De stad als een aangename omgeving om in te leven, werken, en ontspannen. Ook met veel mensen samen. Denkend vanuit de behoeften van de mensen.

In onze steden bevinden zich pareltjes van winkelcentra. Toch kiezen mensen massaal voor winkels aan de rand van de stad omdat ze er met hun auto tot voor de deur kunnen rijden en omdat de omvang van de winkels veel groter is. Bovendien leent het Belgisch weer zich niet altijd tot een wandeling door een autovrije straat. Handel in de stadskernen moet opnieuw aantrekkelijk worden gemaakt, zodat de steden hun functie van handelscentra kunnen herwinnen. Het verkeer weren buiten de stad verlegt het probleem en verhoogt de druk op de leefomgeving aan de rand van de steden.

Schoonheid is geen 100 % subjectief gegeven. Er zijn toestanden in de ruimtelijke ordening die absoluut lelijk zijn, en waarover het gros van de mensen ook denkt dat ze absoluut lelijk zijn. Het welbevinden van de mensen wordt verhoogd door het leven in een mooie leefomgeving.

De steden worden opgedeeld in compartimenten. Binnen deze compartimenten is geen autoverkeer meer toegelaten. Allerhande elektrische voertuigen zijn wel toegelaten. Zoals de golfkarretjes in Knokke, elektrische steps, en andere kleine machines. Die worden ook ter beschikking gesteld voor mensen die hun voertuig niet ergens kunnen onderbrengen.

Transport gebeurt met elektrische voertuigen aangepast aan de smalle rijwegen. De straten en pleinen worden multifunctionele open ruimte waardoor er veel meer plaats is voor groen en het creëren van een aangename leefomgeving.

Grotere voertuigen worden geplaatst in Parkings die worden verspreid op zo'n manier dat met het gebruik van kleine voertuigen op zeer korte tijd van de parking naar de eigen woning kan worden gereden. Tussen de compartimenten kan worden gereden met auto's. De compartimenten sluiten aan op de overdekte kleine snelwegen waar kleine elektrische voertuigen aan een hogere snelheid (bijvoorbeeld 60 km/u) naar andere stadsdelen kunnen rijden of tussen steden kunnen pendelen.

Hoogbouw moet veel meer worden toegelaten. Maar dan wel in combinatie met het creëren van bijkomende open ruimte en natuur in de stad. Buiten de stad moet hoogbouw ook kunnen. Zeker in een omgeving waar er in de nabijheid natuurschoon te vinden is. Aan de rand daarvan kan een compartiment worden gebouwd zoals in de steden met binnen het compartiment geen autoverkeer maar open ruimte die aansluit bij de natuur. Mensen worden daardoor ook meer gestimuleerd om dicht bij hun familie te leven als dat kan. Dat moet de sociale cohesie ten goede komen en er onder meer voor zorgen dat mensen tot een latere leeftijd thuis kunnen wonen. Het clusteren van hoogbouw kan het mogelijk maken om allerlei diensten voor de mensen te voorzien op een rendabele manier. In residentiële buurten moet een verhoging van de bouwlagen tot 3 mogelijk worden, met woningen voor 2 gezinnen. Dit zal toelaten dat ouders op latere leeftijd bij hun kinderen kunnen wonen. De sociale cohesie in residentiële buurten kan daardoor ook verhogen.

In datzelfde kader wordt een tolerant beleid gevoerd voor bedrijven die zich in de stad willen vestigen. Waar het kan worden zeer hoge torengebouwen toegelaten. De integratie van bedrijvigheid in de stad is noodzakelijk. Uiteraard moet het gaan om bedrijven die geen vervuiling veroorzaken. Zowel bedrijven die intrinsiek niet vervuilen, als vervuilende bedrijven wiens uitstoot wordt gekanaliseerd zodat er geen vervuiling is. De bedrijven komen naar de centra waar veel mensen wonen zodat zij kortbij personeel kunnen vinden.

Het is volstrekt onzinnig om shoppingcenter te creëren buiten de stad, terwijl de stad eigenlijk al een shoppingcenter is. Maar dan één zonder de comfortabele omkaderende infrastructuur van de shoppingcenters buiten de stad. De infrastructuur die ontbreekt is de bescherming tegen de weerslementen en de nabijheid van parkings. Door het voorzien van parkings op wandelafstand, en lichte elektrische voertuigen ter beschikking te stellen, krijgt de stad dezelfde parkeergelegenheid. Aan elke parking wordt een dienst voorzien voor de afhaling van pakketten met koopwaar. Wie winkelt moet niet mee rondleuren met zakken. Een netwerk van koeriers brengt de pakjes naar de afhaaldienst in de parking. Daarnaast worden de winkelstraten overdekt. Deze overdekking dient te gebeuren op een slimme manier zodat er in de winkelstraten nog voldoende zonlicht is. Winkelen moet kunnen onder voldoende bescherming tegen de elementen zonder het stedelijk karakter te verliezen. Rustpunten, groen, integratie van water en andere ontspannende elementen worden toegevoegd. Steden bieden trouwens heel wat meer bijkomende troeven dan de centra buiten de stad. Beschikbaar stedelijk vervoer, cultuur en horeca.

De overheid kan binnen de steden en in dichter bevolkte gebieden initiatieven steunen van gemeenschappelijke werkinfrastructuur en de vestiging van bedrijven met flexibele werkplekken. Deze infrastructuur zorgt voor sociale contacten tussen de bedrijven en hun mensen. Rond deze werkplekken wordt infrastructuur voorzien zodat de medewerkers op een efficiënte manier dicht bij hun dagelijkse behoeften kunnen regelen. Boodschappen doen, de was, scholen, kinderopvang, artsen ... De nieuwe generaties studenten zijn het gewoon om te studeren in groep. Voeger was het anders en was studeren een eerder

solitaire bezigheid. De fragmentering van de arbeidsmarkt en de economie naar kleine bedrijven verdient ondersteuning zodat deze ondernemingen netwerken kunnen vormen. Dergelijke netwerken zijn een stimulans voor incubatie en voor KMO's om elkaar te vinden en te ondersteunen in dergelijke centra.

Nederland en België kampen met een huisvestingsprobleem. Internationale samenwerking om dat probleem op te lossen is er actueel niet. Het moet kunnen om samen met de Nederlanders een plaats te vinden waar de omgeving aantrekkelijk is om te komen wonen, werken en leven. De Westerschelde kan bijvoorbeeld een zeer aantrekkelijke groeipool worden. De bouw van kwalitatieve hoogbouw met mooie vergezichten over het land zowel als over het water. Met inbegrip van verkeer over het water zoals dat het geval is op heel veel plaatsen in de wereld waar water een aantrekkelijke pool is om te leven. De aantrekking van bedrijven en diensten die in een moderne omgeving dichtbij potentiële personeelsleden die zich in hun eigen woonomgeving goed voelen. Het is een voorbeeld van een piste van internationale samenwerking op het gebied van huisvesting die nieuwe mogelijkheden kan creëren.

Het is alsof de steden en gemeenten weinig impact hebben op lelijke, onverzorgde en scheefgegroeide stadsdelen. Terwijl niemand een spuuglelijke stad wil. Voor het welbevinden van de mensen is lelijkheid niet bevorderend. Voor de stadsdelen die niet door de beugel kunnen wordt voorzien in nieuwe, creatieve stedenbouwkundige plannen. Deze plannen moeten de stad naar een hoger niveau tillen. Door de aanpassing van de infrastructuur of door de aanpassing van stedenbouwkundige voorschriften. In elk geval moet het de bedoeling zijn ervoor te zorgen dat waarde van de onroerende goederen in het gebied toeneemt. Daardoor zullen de eigenaars er alle belang bij hebben om te bouwen in overeenstemming met de nieuwe voorschriften of hun onroerend goed te verkopen. Om te vermijden dat het land nog lelijker wordt, en integendeel de schoonheid hoogtij mag vieren, stelt Vrijheid voor een "Commissie voor de schoonheid" op te richten. Deze commissie krijgt als taak om de lelijkheid in de ruimtelijke ordening en bij de aanvragen van bouwvergunningen op te zoeken, en advies te geven aan steden, gemeenten en provincies over de schoonheid van de voorgestelde projecten en de schoonheid van de bestaande ruimtelijke ordening. Getto's, lelijke hoogbouw met schreeuwerige vloekende kleuren, ongepaste vermenging van oud en nieuw ... allemaal aanleiding om na te denken over de schoonheid waarmee we ons omgeven. Op dat vlak kan beslist een compromis worden gevonden met de mensen.

De overheid beschikt over talrijke onroerende goederen die kunnen worden te gelde gemaakt. Dit onroerend patrimonium moet versneld worden afgebouwd. Daarbij kunnen de bouwvoorschriften en ruimtelijke plannen derwijze worden aangepast dat deze goederen een hogere waarde krijgen. Uiteraard moet dat gebeuren in een blijvende goede en passende ruimtelijke ordening. Doch er kan niets op tegen zijn dat de overheid door het aanpassen van plannen haar eigen patrimonium en daarom ook haar financieel vermogen, opwaardeert. Dit is een vorm van verwerving van inkomsten die niemand raakt en alleen maar aanleiding geeft tot meerwaarde.

14. Onderwijs

Het Covid-beleid heeft meer dan ooit aan het licht gebracht dat het actueel onderwijs onvoldoende in staat is om kritische, voor zichzelf denkende jonge volwassen te

ondersteunen. Veeleer is het onderwijs erop gericht om leerstof te reproduceren. Zonder reserves heeft het onderwijs zich gestort in het verhaal van de overheid over Covid. Het eenheids-denken werd er massaal bij de jongeren doorgedruwd. Elke vorm van kritiek gesmoord. Door leerkrachten die vaak ook zelf beangstigd waren en doordrongen van het verhaal van de regering. Het onderwijs behoort echter de eerste lijn te zijn die het debat en de kritiek op de overheid faciliteert.

Dat neemt natuurlijk niet weg dat de overdracht van kennis en een brede cultuur belangrijke doelstellingen zijn van het onderwijs. Wat dat betreft heeft de crisis ook nieuwe mogelijkheden en uitdagingen aan het licht gebracht. In bepaalde gevallen is het gebruik van afstandsonderwijs bijzonder nuttig. Zeker ook in het hoger onderwijs en aan de universiteit. Scholen hebben ook leren werken met flexibiliteit. Afstandsonderwijs biedt ook nieuwe mogelijkheden voor vormen van thuisonderwijs een gemengde stelsels van thuis - en schoolonderwijs.

Belangrijk voor de goede werking van de economie en de samenleving is dat het onderwijs studenten aflevert die in staat zijn om een bijdrage te leveren. De nood aan armen in de zorg geraken moeilijk ingevuld. Dat ligt voor een belangrijk deel aan de manier waarop met de zorgmedewerkers slecht wordt omgegaan. De regering heeft echter ook niet geïnvesteerd in personeel omdat men dacht voor de zorg geen personeel te kunnen vinden.

Het keurslijf waarin de overheid de scholen steekt, kan een stuk minder. Laat de scholen toe zichzelf te organiseren. Laat scholen toe om hun weg daarin te vinden en hun programma's creatief in te vullen. Misbruik de scholen ook niet om een éénheids-denken door te drukken bij de bevolking. Leg de scholen wel doelstellingen op. Het is ontzettend belangrijk dat ons onderwijs ook op cognitief vlak hoog blijft scoren, en liefst nog hoger gaat. Laat hen flexibel omgaan met lesroosters en de opleidingen zelf, maar spreek af in samenwerking met de sectoren wat er van jongvolwassenen verwacht wordt. Het olympisch minimum is dat we van scholen verwachten, in alle sectoren, dat ze studenten afleveren met een behoorlijke kennis en cultuur. Studenten die in staat zijn om kritisch en vrij te denken. Want die twee gaan samen.

De grotere flexibiliteit van de scholen kan zich ook uiten in een nauwere samenwerking met de sectoren waarmee wordt gewerkt. Al in de secundaire scholen van het type ASO moet het kunnen dat leerlingen voeling krijgen met het beroepsleven. Idem voor de technische richtingen.

Vrijheid wil het mogelijk maken dat het onderwijs een combinatie wordt van thuisonderwijs, afstandsonderwijs, schools onderwijs, contacten met het beroepsleven en de professionele realiteit. Centraal dient te staan dat de leerlingen en studenten worden gebracht tot een zinvol hoog cognitief niveau en een hoog technisch niveau. Daarbij mag geenszins de stimulans voor creativiteit worden vergeten. De school is er niet om creativiteit te onderdrukken.

Wie kiest voor thuisonderwijs moet daarvoor de nodige omkadering kunnen vinden en in staat zijn om kinderen deeltijds naar school te laten gaan. De organisatie van sociale contacten voor wie thuisonderwijs volgt is essentieel.

Het partijbestuur van Vrijheid